

[Cenzurată] Apocalipsa Sfantului Ioan Teologul

[În locul Apocalipsei am pus trei învățături care prezintă un posibil viitor glorios și pașnic al omenirii în care avem un still de viață sfânt, îl rugăm pe Dumnezeu pentru și Dumnezeu acceptă a teraforma planete vecine, construim nave spațiale cu care călătorim pe acele planete și populăm planetele nou teraformate.]

Propria mea versiune a finalului Bibliei

Cuprins

Despre teraformare

Niște învățături destinate luptătorului sfânt

Despre implicarea în viața publică, civică, politică etc. cu scopul de a crea ordine în societate

Învățături împotriva practicii medicinale moderne de vaccinare și care ar trebui a fi scopul unui medic

Despre apărarea gramaticii și vocabularului limbii

Despre multiculturalism și sfaturi despre cum pot fi identificate învățături periculoase

Despre economie și educație multi-disciplinară

Argumente pentru care societatea ar trebui a fi matriarhală (adică femeile ar trebui a avea poziția dominantă în societate)

Despre teraformare

Mesajele inițiale din grupul Asociația Geneza 1 + alte adăugiri

Prezentarea unui mesaj de invitație

Bună seara!

Îți prezint un mesaj de invitație pentru a te alătura Asociației Geneza 1. Această asociație oferă o soluție care poate părea fantastică însă despre care eu cred că este reală și realizabilă la problema războaielor între națiuni pentru teritorii și resurse și la problema supra-populării planetei. De asemenea schițează un posibil viitor glorios și pașnic al rasei umane în care populăm în mod

conștiență planete care momentan nu sunt locuite după teraformarea lor de către Dumnezeu.

Mesaj de invitație

Bună ziua!

Cum pot două cercuri să fie identice? Cum pot două picături de apă să fie identice? Cum este posibil ca miliarde de oameni să aibă corpuri care au în comun atât de multe elemente? (Majoritatea oamenilor se nasc cu două mâini, două picioare, doi ochi, un nas, o gură, etc.)

Două cercuri pot fi identice pentru că cineva intenționat a vrut să le deseneze cu același diametru. Două picături de apă pot fi identice dacă cineva intenționat a folosit o seringă și le-a făcut folosind aceeași cantitate de apă. Miliarde de oameni au corpurile foarte asemănătoare pentru că Dumnezeu („Elohim” în textul original din Biblie) ne-a creat într-un fel și prin procreere transmitem caracteristicile umane noilor generații.

Cercurile au fost create intenționat identice, picăturile au fost create intenționat identice, omul a fost creat intenționat de Dumnezeu cu anumite caracteristici care se moștenesc din generație în generație. Ce putem spune despre planeta pe care locuim?

Universul nu a apărut la întâmplare, nu este un loc haotic ci a fost creat de Dumnezeu: „La început, a făcut Dumnezeu („Elohim” în textul original din Biblie) cerul și pământul”(Facerea 1:1). În univers sunt miliarde de stele în jurul cărora se rotesc miliarde de planete de formă aproximativ sferică și asta nu este o întâmplare. În mod intenționat planetele au fost făcute să aibă o formă sferică. Poate părea surprinzător, însă planetele cresc cum cresc merele pe crengile de măr sau cum se umflă un balon în care suflă cineva aer.

Nu numai forma planetei noastre nu este întâmplătoare ci și condițiile prielnice de viață nu sunt întâmplătoare. Facerea 1:2-11:

„Și pământul era fără chip și pustiu și întuneric era deasupra adâncului, iar Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor.

Și a zis Dumnezeu: «Să fie lumină!» Și s-a făcut lumină.

Și a văzut Dumnezeu că lumina este bună și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric.

Și a numit Dumnezeu lumina ziua și întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua întâia.

Și a zis Dumnezeu: «Să fie o tărie în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape».

Și a făcut Dumnezeu tăria cerului și a despărțit apele care sunt dedesubtul tăriei de apele care sunt deasupra tăriei. Și s-a făcut așa.

Și a numit Dumnezeu tăria cer; și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua.

Și a zis Dumnezeu: «Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se ivească uscatul». Și s-a făcut așa.

Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine.

Și a zis Dumnezeu: «Să odrăslească pământul pajiște verde, ierburi având sămânță în ele și pomi roditori, care să facă, după soiul lor, roade cu sămânță în ele, pe pământ». Și s-a făcut așa.”

Din acest pasaj reiese clar că Dumnezeu, în mod intenționat transformă planeta într-un mediu favorabil vieții. Întrebarea mea este, dacă Dumnezeu a făcut asta pe planeta aceasta poate să facă ceva similar pe o planetă vecină? Poate Dumnezeu terraforma (a transforma o planetă astfel încât să fie aibe condiții de viață similare cu cele de pe Pământ) Luna?

Poate este șocant doar să auzi o astfel de întrebare așa că o să pun o întrebare mai simplă: Poate Dumnezeu transforma deșerturile în câmpii verzi? Din nou Facerea 1:11:

”Și a zis Dumnezeu: «Să odrăslească pământul pajiște verde, ierburi având sămânță în ele și pomi roditori, care să facă, după soiul lor, roade cu sămânță în ele, pe pământ». Și s-a făcut așa.”

Repet: „Să odrăslească pământul pajiște verde...”. Un alt exemplu este Isaia 43:19,20:

„Iată că eu voi face un lucru nou, care acum înmugurește; nu-l vedeți voi oare? Croi-voi în pustie cale, în loc deșert izvoare de apă.

Mă vor proslăvi fiarele câmpului, șacalii și struții, că am slobozit izvoare în pustie, șivoaie de apă în pământ neumblat, ca să adăp pe poporul meu, pe alesul meu;”

Însă cum au ajuns deșerturile să fie deșerturi? Este natural ca deșerturile să fie deșerturi?

Facerea 13:10

„Și Lot și-a ridicat ochii și a privit toată câmpia Iordanului, care, mai înainte ca să fi prăpădit Dumnezeu Sodoma și Gomora, era toată adăpată, până la Țoar, ca grădina lui Dumnezeu ori ca țara Egiptului.”

Ieremia 7:11,12

„Oare acest templu închinat numelui meu este în ochii voștri peșteră de tâlhari? Acum pricep!» – zice Domnul.

«Duceți-vă în locașul meu din Șilo, unde altădată sălășluisse numele meu și vedeți ce i-am făcut din pricina răutății poporului meu Israil!»

Explicație: Silo era o câmpie fertilă despre care evreii au gândit că este potrivită pentru ridicarea cortului lui Dumnezeu în ea. Acum acest loc este semi-arid.

Din versetele de mai sus putem concluziona că deșerturile devin deșerturi datorită păcatelor oamenilor. Cum rămâne cu Polul Nord și Antarctica? Poate Dumnezeu să modifice clima pentru a topi ghețarii astfel încât oamenii să poată locui și în aceste teritorii?

Facerea 8:21,22

„Și a mirosit Dumnezeu mirosul cu bună mireasmă și a zis Dumnezeu în cugetul său: «De acum înainte nu voi mai blestema pământul din pricina omului, pentru că plăsmuirile inimii omului sunt rele din tinerețea lui și nu voi mai nimici toate viețuitoarele precum am făcut.

De aci înainte, cât va dăinui pământul, semănatul și secerișul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea nu vor mai conteni!»»

Greșesc oare dacă concluzionez că iarna e cauzată de răutatea din inima oamenilor?

Nu ar trebui să cedăm în fața fenomenelor meteorologice distructive și să ne pierdem credința în Dumnezeu. Din contră, ar trebui să Îl rugăm pe Dumnezeu pentru o climă de paradis nu numai pe această planetă ci și pe planetele vecine. Ar trebuie să Îl rugăm pe Dumnezeu pentru teraformarea Lunii și a planetelor vecine. Haideți să ne curățim inima de rău, haideți să ascultăm de glasul lui Dumnezeu! Nu avem nevoie de războaie teritoriale nesfârșite, avem nevoie de credință și rugăciune.

Te invit să te alături asociației Geneza 1!

<https://www.facebook.com/groups/194680988250247/>

Primul mesaj

Organizarea asociației Geneza 1

Această asociație propune următorul mod de gândire: lumea în care trăim nu a apărut la întâmplare, condițiile climatice și atmosfera de pe această planetă și planetele vecine nu s-au format la întâmplare. Oamenii, în mod indirect, prin acțiunile lor, influențează clima astfel: dacă facem fapte bune Dumnezeu ne răsplătește și cu condiții climatice favorabile. Dacă facem fapte rele apar secetă, grindină, inundații etc care sunt pedeapsă pentru faptele noastre rele.

În loc să ne investim energia în conflicte și războaie teritoriale, în loc să ne resemnăm și să acceptăm puterea morții asupra noastră ar trebui să Îl rugăm pe Dumnezeu pentru mărirea teritoriului locuibil pe această planetă (de exemplu: transformarea deșerturilor în câmpii sau topirea ghețarilor) cât și teraformarea planetelor vecine(de exemplu: Luna).

La modul general, planul este simplu: trăim cât mai virtuos posibil, ne facem meseria cât mai bine posibil, evităm conflicte cu alte persoane, ba chiar ne rugăm pentru pace, împăcarea cu dușmanii și binele acestora și desigur Îl rugăm pe Dumnezeu efectiv pentru mărirea teritoriului locuibil pe această planetă și pe planetele vecine.

Implementarea acestui plan este complexă însă ca punct de pornire asociația are următoarea structură de organizare și un set de reguli generale.

Structura de organizare a asociației este formată dintr-un loc public, virtual de întâlnire (acest grup). Fiecare membru este încurajat să-și formeze un grup de 3-4 prieteni din viața reală cu care să se întâlnească în mod regulat. Structura de conducere a organizației ar trebui să fie cât mai mică sau chiar deloc. Membrii asociației ar trebui să fie ca frații iar cei mai capabili să-i ajute pe ceilalți.

Celulele de 3-4 persoane ale organizației ar trebui să fie ca un grup de suport și de rugăciune. Membrii ar trebui să vorbească despre greșelile și păcatele lor, să se căiască și să Îl roage pe Dumnezeu pentru ajutor să nu mai comită acele păcate și greșeli în viitor. Aceste activități de căință și rugăciune sunt esențiale, sunt inima acestei organizații. Să ascultăm de Dumnezeu prin respectarea poruncilor (regulilor) Lui este modul prin care sperăm să obținem mărirea teritoriului locuibil pe această planetă și teraformarea planetelor vecine. Căința și rugăciunile pentru ajutor ca să nu mai păcătuim în viitor pot fi făcute și individual dacă cineva nu are posibilitatea de a fi membru unui grup de suport.

Înainte de a prezenta setul de reguli generale ale asociației vreau să prezint câteva reguli despre reguli. Nu vreau ca regulile generale ale asociației să încarce conștiința membrilor mai mult decât este necesar și nici nu vreau să-i împiedice în gândire și dezvoltare (spirituală). Pentru evaluarea unei reguli să ne întrebăm (lista care urmează nu este exhaustivă):

1. Cât este de importantă această regulă? Exemple de reguli importante: cele 10 reguli primite de Moise de la Dumnezeu și faptul că ar trebui să fim vegani (Facerea 1:29).

2. La ce categorie de oameni se aplică? Este pentru toată lumea sau pentru un grup de oameni? Presupun că în viitor, pe lângă regulile generale pe care le scriu aici se vor formula și alte reguli în încercarea de a implementa regulile generale sau în încercarea de a extinde regulile generale. Fiecare celulă ar putea să-și formuleze propriile reguli în funcție de necesitățile (sociale) cu care se confruntă. Nu trebuie să ne divizăm pentru că avem soluții diferite la problemele vieții. Speranța că Dumnezeu va transforma deșerturile în câmpii, va topi ghețarii și va teraforma planetele vecine ar trebui să ne țină uniți.

3 Cum este regula impusă individului? Fiecare membru al asociației trebuie ajutat să înțeleagă și încurajat să adopte regulile pe care nu le înțelege sau cu care nu este de acord. Nu trebuie să folosim violența. De asemenea, nu trebuie să folosim blesteme. Din contră, ar trebui să Îl rugăm pe Dumnezeu pentru binele și educarea celorlalți, ar trebui să Îl rugăm pe Dumnezeu, să-i ajute să înțeleagă și să aplice regulile asociației dacă le sunt utile și le ușurează viața.

Sunt unele reguli care individul trebuie făcut să le respecte prin frică și violență dacă este necesar ca acestea să fie folosite. De exemplu: în confruntarea cu un bețivan scandalagiu poliția s-ar putea a fi nevoită a folosi forță și/sau violență pentru a menține ordinea publică. Însă majoritatea regulilor nu necesită folosirea violenței pentru a fi impuse individului.

4. Pentru evaluarea unei reguli este foarte important ca această regulă să fie înțeleasă. Ar trebui să ne întrebăm: „Care este proveniența acestei reguli?”, „Din ce regula sau filozofie mai generală provine și cum este implementată în viața de zi cu zi?”. Ar trebui să înțelegem nu numai textul regulii ci și regula mai generală din care provine acea regulă și ceea ce se urmărește de fapt să se realizeze prin acea lege.

5. Cât de familiarizată este o persoană cu o regulă? Presupunând că din punct de vedere intelectual o persoană acceptă o regulă, trebuie să ne întrebăm dacă acea persoană are voința necesară pentru a o respecta. Mediul social în care trăiește îl vor încuraja sau descuraja să respecte acea regulă? Ar trebui să avem răbdare cu alții dar și cu noi înșine pentru a trece printr-un proces de înțelegere, acceptare și implementare a regulilor acestei asociații.

6. „Care este urgența acceptării acestei reguli? Corectează această regulă un viciu pe care individul respectiv îl are?” Sunt unele domenii ale vieții în care suntem deficitari, avem vicii în acele domenii și una sau mai multe reguli pot să încerce să corecteze acele vicii. De exemplu, pentru un alcoolic regula „Nu mai beau băuturi alcoolice!” este o regulă urgentă. Pentru un elev care este corigent este urgent să-și facă un program de studiu și să-l respecte.

7 Care este motivul acestei reguli? Care este scopul acestei reguli? Care este contextul (social, economic etc.) pentru care a fost formulată o anumită regulă? Mai este regula valabilă? De exemplu, este posibil ca o persoană să-și propună să slăbească. Pentru acest scop adoptă un set de reguli alimentare, adoptă o anumită dietă de slăbit. Însă după ce a slăbit trebuie să adopte alte reguli, trebuie să adopte o dietă de menținere a greutateii. Regulile care le formulăm (în special aplicarea unor reguli generale în viața de zi cu zi) pot fi utile pe moment însă poate peste 10 ani condițiile

sociale și economice se schimbă și unele reguli devin învechite. În această situație trebuie să formulăm alte reguli în locul lor.

Reguli generale ale asociației

1) Acceptăm Decalogul. La modul general „Acceptăm Decalogul” este suficient. Fiecare are dreptul să aleagă ce versiune vrea și să-l interpreteze cum vrea. Aș vrea să prezint în continuare înțelegerea mea pe care o am legată de Decalog.

Primele două porunci sunt legate. Ar trebui să îl venerăm doar pe Dumnezeu. Consider că doctrina Sfintei Treimi este o doctrină greșită. Astfel că nu ar trebui să Îl venerăm pe Isus, nu ar trebui să venerăm Duhul Sfânt, nu ar trebui să venerăm sfinți, nu ar trebui să avem icoane ci ar trebui să Îl venerăm doar pe Dumnezeu. Am să încerc să îmi argumentez afirmația cu câteva versete din Biblie.

Versetul Matei 7:21 spune: „Nu oricine care îmi zice: Doamne, Doamne! va intra întru împărăția cerurilor, ci care face voința Tatălui meu celui din ceruri.” Din acest verset se observă clar că nu ar trebui să Îl venerăm pe Isus ci ar trebui să fim preocupați cu facerea voinței lui Dumnezeu.

Aceeași idee se regăsește și în Marcu 3:31-35: „Ci au venit muma lui și frații lui și stând afară au trimis la el ca să-l cheme. Iar mulțimea ședea împrejurul lui. Și i-au zis unii: Iată, mama ta și frații tăi și surorile tale sunt afară; te caută. Atunci răspunzând lor le-a zis: Cine este mama mea și frații mei? Și de jur privind pe cei ce ședea în jurul lui, rosti: Iată mama mea și frații mei. Că oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta este fratele meu și sora mea și mama mea.” Isus nu spune să îl venerăm ci ne numește frați dacă facem voia lui Dumnezeu. Mai mult chiar, Isus în Evanghelia după Marcu 12:28-30 reafirmă prima poruncă: „Atunci, unul din cărturari, care auzise vorba cu Saducheii și înțelegea că bine le-a răspuns, s-a apropiat de el și l-a întrebat: Care poruncă este întâia dintre toate? Iisus i-a răspuns că întâia este: Ascultă, Israile, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn. Apoi: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta. Aceasta este cea dintâi poruncă.”

Următoarele verset care le aduc ca argument sunt:

Apocalipsa 22:8,9 (BRC)

„8 Și eu, Ioan, sunt cel ce am văzut și am auzit acestea. Iar când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului ce mi-a arătat acestea.

9 Dar el îmi zice; Vezi să nu faci aceasta! Căci sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi proorocii și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu te închină.”

Nu sunt de acord cu mesajul general al cărții „Apocalipsa” însă sunt de acord cu versetele de mai sus din care reiese că nu ar trebui să venerăm nici măcar îngerii.

Am rămas aici!

Jeremia 8:1-2 este încă un loc în care apare „oastea cerului” și care exprimă aceeași idee: „«În ziua aceea», – zice Domnul, – «vor fi scoase din mormânturi oasele regilor lui Iuda, ale dregătorilor, ale preoților, ale profeților și ale locuitorilor Ierusalimului, Și vor fi împrăștiate la soare și la lună și înaintea **oastei cerului**, pe care le-au iubit, căroră le-au slujit, după care au umblat, pe care le-au întrebat și căroră li s-au închinat. Nu vor mai fi adunate și nici îngropate, ci vor sluji de gunoi pe ogor.”

Poate părea șocant pentru cineva care este obișnuit să creadă în doctrina Sfintei Treimi însă cred că versetele de mai sus sunt un bun început pentru a înțelege de ce Isus nu este Dumnezeu. Pentru cei care vor să afle mai mult pe acest subiect le recomand videoclipurile de pe YouTube How Jesus Became God - UCC Part 1,2 and 3 și Misquoting Jesus in the Bible toate de către Bart D. Ehrman

A treia poruncă este explicată tradițional ca însemnând să nu îl batjocorim pe Dumnezeu. Nu este bine să batjocorim pe nimeni însă nu cred că la asta se referă această poruncă. Să nu iei numele lui Dumnezeu în deșert înseamnă să nu folosești putere, autoritate de la Dumnezeu în deșert, aici „în deșert” având sensul de „inutil”.

Despre a patra poruncă nu cred că sabbatul trebuie ținut neapărat într-o zi, duminica sau sâmbăta ci important este să formezi un ciclu în care șase zile muncești și 1 zi te odihnești.

În porunca a cincea eu cred că să aduci cinste părinților înseamnă simplu să spui despre ei fapte bune pe care le-au făcut. Desigur că este bine să îți ajuți părinții, să te rogi pentru ei, să îi asculți, etc însă această poruncă cred că se referă la a-ți vorbi de bine părinții.

Prin a nu fi desfrânat înțeleg că atunci când realizez că ceea ce fac este rău sau a devenit rău/corupt trebuie să mă opresc din a face aceea activitate. De exemplu, dacă îmi propun a juca jocuri pe calculator o oră, această activitate nu este rea însă dacă prelungesc sesiunea de jucat pe calculator la două ore, apoi la trei, la patru și tot așa și neglijez alte sarcini atunci jucatul pe calculator în aceea zi devine o activitate rea și trebuie să mă opresc din a o face

Restul poruncilor sunt clare și nu consider că trebuie să aduc vreo explicație.

2) Credem că lumea nu a apărut la întâmplare și nu este un loc haotic. Facerea 1:1: „La început, a făcut Dumnezeu cerul și pământul”. Trebuie să evităm să ne lăsăm învinși de rău adică să acceptăm să facem rău gândindu-ne că acel rău este singura soluție. În loc de acest tip de gândire să ne rugăm la Dumnezeu pentru ajutor pentru orice problemă am avea.

3) Credem că este bine să fim vegani, să nu consumăm băuturi alcoolice, să nu fumăm și să nu consumăm droguri.

4) Oice activitate sexuală care nu este făcută și pentru facerea de copii ci numai pentru plăcere, este rea - chiar și fanteziile sexuale.

5) Credem că este bine să medităm asupra gândurilor care le avem, să analizăm gândurile care le avem și să ne dezicem de și să corectăm gândurile rele.

6) Trebuie să ne rugăm pentru pace și să plecăm de la presupunerea că există o soluție pașnică, intelectuală (bazată pe logică, pe rațiune) la orice conflict, la orice problemă.

7) Considerăm că oamenii pot colabora în mod pașnic. Este rău să comitem infracțiuni sau chiar să ajungem să facem parte din crima organizată. Trebuie să încercăm să avem o slujbă și să lucrăm cu toată priceperea noastră.

8) Credem că este rău să blestemăm pe alți oameni sau oricine sau orice altceva.

9) Credem că vrăjile sunt rele. Magia de orice formă trebuie evitată.

10) Să încercăm să îi ajutăm pe cei nevoiași (Isaia 1:17 și Marcu 4:24,25).

11) Să nu folosim puterea rezultată în urma acestei asocieri pentru scopuri distructive. Să ne ferim în mod conștient să conspirăm împotriva unui individ sau împotriva societății la modul general.

12) Aceste reguli sunt doar un set de reguli generale, sunt doar un punct de plecare. Fiecare membru trebuie să înceapă un proces continuu de purificare, de curățire de toate formele răului de care este conștient (inclusiv reparația viciilor sau păcatelor care teoretic erau învinse) prin analiza faptelor sale, identificarea și recunoașterea păcatelor făcute și prin căință și rugăciune la Dumnezeu pentru ajutor și putere să nu mai păcătuiască în viitor.

Leviticul 20:7-8

„Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci eu sunt Domnul Dumnezeu vostru.

Păziți legile mele și împliniți-le. Eu sunt Domnul care vă sfințesc pe voi.”

Poate că la prima vedere pare că dacă o persoană își corectează toate patimile înseamnă că o să fii nefericită. Nu este așa! Pe măsură ce virtuțile înlocuiesc patimile, primele devin noi surse de fericire pentru persoana respectivă. Dacă continuă să meargă pe calea virtuților, în cele din urmă Dumnezeu devine sursa ei de fericire principală din care va izvorî restul surselor ei de fericire.

Psalmul 16:1-3

„O cântare de taină a lui David.

1 Păzește-mă, Dumnezeule, căci în tine pun nădejdea mea. 2 Eu grăiesc către Domnul: Tu ești Stăpânul meu; fericirea mea numai în tine este! 3 Iar despre sfinții care sunt în țară, ei sunt prea luminații întru care e toată desfătarea mea.”

13) Pe lângă rugăciunile care le-ar spune în mod obișnuit, fiecare membru trebuie să se roage și pentru mărirea teritoriului locuibil pe această planetă și/sau planete vecine.

14) Să nu transformăm binele în rău - adică să nu ne permitem (în sinea noastră) să facem ceva rău gândindu-ne la fapte bune care le-am făcut în trecut și/sau fapte bune care le planificăm să le facem în viitor.

Iezechil 33:12 (BRC):

„**Și tu, fiul omului, propoveduește fiilor poporului tău: «Faptele bune ale celui drept nu-l vor mântui în ziua când va păcătui, și păcatul păcătosului nu-l va zăcigni în ziua când se va pocăi de fărădelegea lui și nici faptele bune ale celui drept nu-l vor putea ține cu viață în ziua când el va păcătui.**

Restul mesajelor

Mesajul 2

<https://www.youtube.com/watch?v=BWf-eARnf6U>

Mesajul 3

În anul 2009 a fost lansat filmul *James Cameron's Avatar* în care oamenii colonizează Pandora, luna locuibilă a unei gigant gazos în sistemul solar Alfa Centauri. Aceștia intră în conflict armat cu populația băștinașă care îi împiedicau să mineze cel mai mare zăcămint de neobținium. Acest scenariu este opusul viziunii acestei asociații: în loc să ne ducem într-un alt sistem solar (dintr-o altă galaxie) și să atacăm rase băștinașe considerăm că este mai bine să Îl rugăm pe Dumnezeu pentru teraformarea Lunii și a planetelor vecine.

[https://en.wikipedia.org/wiki/Avatar_\(2009_film\)#Plot](https://en.wikipedia.org/wiki/Avatar_(2009_film)#Plot)

Mesajul 4

Un alt scenariu care trebuie să-l evităm este scenariul din filmele din seria „Războiul Stelelor” în care într-o galaxie sunt mai multe planete care pot susține viață și totuși diferite facțiuni umanoide ajung în conflict armat.

Este foarte important să ne rugăm ca să fie pace în întregul univers și să trăim pașnic. Conflictelor care apar trebuie să le rezolvăm pe cale pașnică și să evităm să ajungem la războaie între două sau mai multe planete.

[https://en.wikipedia.org/wiki/Star_Wars?](https://en.wikipedia.org/wiki/Star_Wars?fbclid=IwAR09V0JzgwslCZxXTIpoqL49NrFbsfJpkSBFTX9N_tWPwUO39DhabHdXAkU)

[fbclid=IwAR09V0JzgwslCZxXTIpoqL49NrFbsfJpkSBFTX9N_tWPwUO39DhabHdXAkU](https://en.wikipedia.org/wiki/Star_Wars?fbclid=IwAR09V0JzgwslCZxXTIpoqL49NrFbsfJpkSBFTX9N_tWPwUO39DhabHdXAkU)

Mesajul 5

Planul pentru a obține de la Dumnezeu teraformarea planetelor vecine presupune să ne curățim de patimi și să facem fapte bune.

Un important aspect al luptei împotriva patimilor și păcatelor îl constituie paza gândurilor adică reflexia asupra gândurilor care le avem în mod automat (de la subconștient). Sunt mai multe cărți scrise pe acest subiect sau cărți despre gândirea pozitivă însă eu am citit „Războiul nevăzut” de Nicodim Aghioritul și „Câmpul de bătălie al minții” de Joyce Meyer. Am găsit multe sfaturi utile în aceste două cărți.

<https://alfaomega.tv/.../2792-campul-de-batalie-al-mintii-de-...>

http://sfantulioancelnou.ro/.../Razboiul.../Razboiul_nevazut.htm

<https://www.goodreads.com/book/show/31227860-razboiul-nevazut>

<https://alfaomega.tv/sectiuni-tematice/romania-puls-spiritual/2792-campul-de-batalie-al-mintii-de-joyce-meyer?fbclid=IwAR36h1FQfMYiAI4UQS1sS8otl3vzH9vrOmWEGfY-ICrEkV5mBfCmPj6qOaM>

[http://sfantulioancelnou.ro/carti/Razboiul_nevazut/Razboiul_nevazut.htm?](http://sfantulioancelnou.ro/carti/Razboiul_nevazut/Razboiul_nevazut.htm?fbclid=IwAR2KuoROAB5XBIJGU8pKy45UWAX-PIEjzBrk8wj1g7ZFqkuNah2erUQBkk)

[fbclid=IwAR2KuoROAB5XBIJGU8pKy45UWAX-PIEjzBrk8wj1g7ZFqkuNah2erUQBkk](http://sfantulioancelnou.ro/carti/Razboiul_nevazut/Razboiul_nevazut.htm?fbclid=IwAR2KuoROAB5XBIJGU8pKy45UWAX-PIEjzBrk8wj1g7ZFqkuNah2erUQBkk)

[https://www.goodreads.com/book/show/31227860-razboiul-nevazut?](https://www.goodreads.com/book/show/31227860-razboiul-nevazut?fbclid=IwAR0y09bMbfrukerK562nbaSN1xyjCqWrYgeBfMKVDLoU4ERsvNHGzFVnCoA)

[fbclid=IwAR0y09bMbfrukerK562nbaSN1xyjCqWrYgeBfMKVDLoU4ERsvNHGzFVnCoA](https://www.goodreads.com/book/show/31227860-razboiul-nevazut?fbclid=IwAR0y09bMbfrukerK562nbaSN1xyjCqWrYgeBfMKVDLoU4ERsvNHGzFVnCoA)

Mesajul 6

[https://www.youtube.com/watch?v=9jK-NcRmVcw&list=RD9jK-](https://www.youtube.com/watch?v=9jK-NcRmVcw&list=RD9jK-NcRmVcw&start_radio=1&fbclid=IwAR0nKNNCooSf73_VNMneZ5AStL9gZ3xZsSyYh6pmP0UmVu9WqVzzV7hfuY)

[NcRmVcw&start_radio=1&fbclid=IwAR0nKNNCooSf73_VNMneZ5AStL9gZ3xZsSyYh6pmP0UmVu9WqVzzV7hfuY](https://www.youtube.com/watch?v=9jK-NcRmVcw&list=RD9jK-NcRmVcw&start_radio=1&fbclid=IwAR0nKNNCooSf73_VNMneZ5AStL9gZ3xZsSyYh6pmP0UmVu9WqVzzV7hfuY)

Mesajul 7

Ieșirea 17:3-6

„3 Deci, fiindcă poporul însetoșă aci după apă, cârti împotriva lui Moise și-i zise: «De ce ne-ai luat din Egipt, ca să ne omori de sete pe noi și pe copiii noștri și vitele noastre?»»

4 Atunci Moise a strigat către Domnul și a grăit: «Ce să mă fac cu poporul acesta? Că puțin a lipsit să nu măucidă cu pietre!»

5 Atunci Domnul a răspuns lui Moise: «Treci pe dinaintea poporului și ia cu tine câțiva din bătrânii lui Israil, iar toiagul tău cu care ai lovit Nilul ia-l în mână și pleacă!»

6 Și iată eu voi sta în fața ta, acolo pe stânca Horebului, iar tu lovește stânca! Și din ea va țâșni apa și se va adăpa poporul.» Și Moise făcu întocmai, în văzul bătrânilor lui Israil.

7 Deci s'a numit numele locului acela Masa și Meriba, din pricina gâlcevei fiilor lui Israil și din pricina ispitirii Domnului când au zis: «Este oare Domnul în mijlocul nostru sau nu?»».

Mesajul 8

Vreau să împărtășesc cu voi o fantezie, repet o fantezie - nu am cunoștințele necesare să fac o astfel de invenție.

Să presupunem că Dumnezeu teraformează luna sau planetele vecine. Chiar și așa am mai avea un obstacol în colonizarea acelei planete: atracția gravitațională a acesteia este mai mare sau mai mică decât cea cu care noi suntem obișnuiți aici pe Pământ.

Pentru a rezolva o astfel de problemă m-am gândit la o instalație la nivel planetar care se aseamănă cu o plasă de păianjen care să acoperă întreaga planetă și care este în stare să mărească sau să micșoreze atracția gravitațională a planetei.

M-am gândit la această instalație plecând de la poveștile cu O.Z.N.-uri care teoretic au tehnologie antigravitațională care le permite să zboare în toate direcțiile cu viteze diferite. M-am gândit că dacă am reuși să înțelegem o astfel de tehnologie am putea să o modificăm astfel încât ar fi capabilă nu numai să micșoreze ci și să mărească atracția gravitațională și pe baza ei să construim o instalație la nivel planetar ca o plasă de păianjen care este capabilă să aducă atracția gravitațională a acelei planete la valorile cu care noi suntem obișnuiți aici pe Pământ. Astfel am putea popula orice planetă*, indiferent de mărime, după ce atmosfera este transformată astfel încât să fie favorabilă organismului uman.

*Când spun „orice planetă” spun mai exact orice planetă care este comparabilă cu planeta noastră. S-ar putea ca unele planete să fie incomparabil de mari cu planeta noastră.

Mesajul 9

Viteza medie a vânturilor pe planeta Pluto este de 450 km/oră, pe planeta Neptun vânturile pot atinge viteze de 2400 km/oră., pe planeta Uranus vânturile pot sufla cu viteze de 900 km/oră și așa mai departe. Astfel de cifre pot fi descurajatoare. De aceea vă atrag atenția asupra următorului citat din Marcu 6:45-52:

„45 Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului.

46 După ce Și-a luat rămas bun de la norod, S-a dus pe munte ca să Se roage.

47 Când* s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe țarm.

48 A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vâslirea, căci **vântul le era împotrivă**. Și, într-a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblând pe mare, și voia* să treacă pe lângă ei.

49 Când L-au văzut ei umblând pe mare, li s-a părut că este o nălucă, și au țipat;

50 pentru că toți L-au văzut și s-au înspăimântat. Isus a vorbit îndată cu ei și le-a zis: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!”

51 Apoi S-a suit la ei în corabie, **și a stat vântul**. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți,

52 căci nu înțeleseseră minunea cu pâinile, fiindcă le era inima* împietrită.”

În versetul 48 aflăm că vântul era împotriva ucenicilor și în versetul 51, după ce Isus s-a suit la ei în corabie, aflăm că vântul s-a oprit.

Avest citat din Biblie este încă o dovadă că condițiile meteorologice nu se formează la întâmplare și dacă obținem ajutorul lui Dumnezeu, acestea se pot schimba în favoarea noastră.

Mesajul 10

Poate părea prea devreme să vorbim despre asta însă trebuie să convingem ONU să declare că, în cazul în care Dumnezeu teraformează Luna, toate țările au dreptul de a primi ținuturi pe Lună pentru a le popula.

Mesajul 11

Sunt și alte grupuri care vorbesc despre popularea spațiului:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=9&v=H7ErkEMqi-o&feature=emb_logo

Mesajul 12

Următorul citat mi se pare că se potrivește și cu tema acestui grup și cu situația actuală în care virusul COVID - 19 s-a răspândit în foarte multe țări de pe planetă:

2 Cronici 7:13-14

„Când voi închide cerul și nu va fi ploaie, când voi porunci lăcustelor să mănânce țara, când voi trimite ciurma în poporul Meu, dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara”.

Mesajul 13

Vă prezint încă un citat care să ne întărească credința că Dumnezeu poate să mărească teritoriul locuibil pe această planetă și să teraformeze Luna:

Deuteronomul 28:1,12;

„1 «Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, ca să păzești cu sumpătate toate poruncile lui pe care eu astăzi ți le poruncesc, Domnul Dumnezeul tău te va înălța peste toate popoarele pământului...

12 Să-ți deschidă Domnul Dumnezeul tău cerul, comoara sa cea bună, **ca să-ți dea ploaie la vreme pe pământ**, și să binecuvinteze toate lucrurile mâinilor tale, ca să împrumuți popoare multe, dar tu să nu te împrumuți”.

Mesajul 14

Acesta este un videoclip care prezintă teoria cum că pământul crește cum se mărește un balon care este umflat:

<https://www.youtube.com/watch?v=uQ0JTDHIsX8>

Pentru cei care nu știu engleza vă rog să vizionați partea a 2-a de la minutul 6:55:

<https://www.youtube.com/watch?v=8tHiflG1hxA>

Mesajul 15

Am de făcut o mărturisire.

Câteodată am gânduri de îndoială legate de acest grup datorită versetelor 6 și 7 din cartea Geneza capitolul 1:

„Și a zis Dumnezeu: «Să fie o tărie în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape». Și a făcut Dumnezeu tăria cerului și a despărțit apele care sunt dedesubtul tăriei de apele care sunt deasupra tăriei. Și s-a făcut așa.”

Întrebarea care se poate pune este „Ce ape sunt deasupra tăriei?”. Am ajuns cu nave spațiale în spațiu și nu am găsit ape deasupra cerului.

O posibilă explicație la această îndoială este că oamenii din vechime au văzut cerul albastru, marea albastră și au tras concluzia că există ape deasupra cerului.

Totuși nu îmi pierd convingerea în faptul că Dumnezeu poate teraforma Luna pentru că dacă am avea 5 argumente care duc la o concluzie corectă, aceasta rămâne corectă chiar dacă unul dintre cele 5 argumente este greșit. Eu îmi spun „Este adevărat că nu sunt ape deasupra cerului dar asta nu înseamnă că Dumnezeu, direct sau indirect, nu a făcut lumea și că nu poate să teraformeze Luna, sau planeta Marte sau oricare altă planetă care ne va trebui în viitor”. Ultima afirmație poate să fie un pic confuză. De aceea trebuie să precizez că în Facerea capitolul 1, cuvântul care a fost tradus cu cuvântul românesc „Dumnezeu” este cuvântul „Elohim” care cel mai probabil sunt fel de îngeri care au făcut lumea în care trăim. Noi, creștinii, ar trebuie să Îl venerăm doar pe Dumnezeu Atotputernic care poate teraforma planetele vecine de care avem nevoie pentru a le popula.

Mesajul 16

Pe cei care cred că va dura mult timp până Dumnezeu va teraforma Luna și sunt descurajați de asta îi încurajez cu următoarele citate din Filocalie, din capitolul cu scrierile lui Antonie cel Mare:

„45 Dacă întrebuițăm orice sârguință și iscusință ca să scăpăm de moartea trupească, cu atât mai vărtos suntem datori să ne străduim ca să scăpăm de moartea sufletească, pentru că cel ce voește să se mântuiască nici o piedică nu are, fără numai negrija și lenea.”

„47 Dumnezeu a adus cu cuvântul la vieață genurile dobitoacelor pentru a fi întrebuițate după rânduială: unele spre mâncare*, altele spre slujbă. Iar pe om l-a zidit ca să fie privitor și tâlcuitor recunoscător al lor. De aceea să se străduiască oamenii ca nu cumva, nevzând și neînțelegând pe Dumnezeu și lucrurile (aici are mai mult sens lucrările) Sale, să moară ca fiarele cele necuvântătoare. Trebuie să cunoască omul că Dumnezeu toate le poate și că din nimic le-a făcut pe toate câte le-a voit și le face cu cuvântul Său spre mântuirea oamenilor.”

„48 **Cele din cer sunt nemuritoare, pentru bunătatea ce este întrânsele;** cele de pe pământ însă au ajuns muritoare, pentru aplecarea de bună voie spre răutate. Iar aceasta vine în cei fără de minte pentru lenea lor și pentru că nu cunosc pe Dumnezeu.”

<https://archive.org/details/Filocalia-volumele-01-12/page/n38/mode/1up>

*Menționez că nu sunt de acord cu acest punct de vedere. Consider că este bine să fiu vegan.

Mesajul 17

Mărirea suprafeței teritoriului care poate fi locuit pe această planetă cu 200%

Momentan 70% din suprafața pământului este acoperită de ape și 30% de pământ. Însă nu trebuie să fie neapărat așa. Cu proiecte masive de desalinizare și irigații am putea folosi apa oceanelor în agricultură și mări suprafața teritoriului care poate fi locuit de oameni până la 90% din suprafața planetei lăsând din aceasta 10% pentru oceane.

De asemenea am putea controla apa râurilor și să le folosim în irigații și să lăsăm să se scurgă în oceane doar cât să mențină suprafața oceanelor la 10% din suprafața planetei. Desigur va trebuie să ne rugăm la Dumnezeu să transforme noile teritorii în câmpii fertile.

În închiere menționez că această idee necesită răbdare pentru a putea fi pusă în aplicare. Aceste schimbări nu se pot realiza într-un interval scurt de timp.

Mesajul 18

Mesaj de încurajare II

Pe cei care cred că va dura mult timp până Dumnezeu va teraforma Luna și sunt descurajați de asta îi încurajez cu următoarele citate din Biblie care ne dau speranță că moartea corpului fizic poate fi învinsă:

Ezechiel 33:14,15

„14 Dacă voi spune celui păcătos: «Vei muri», și el se va pocăi de păcatul său și va săvârși fapte bune și după lege:

15 Va da înapoi zălogul, va plăti lucrul furat, **va umbla în poruncile vieții, fără să mai săvârșească nici un păcat, acela va fi viu și nu va muri!**”

Ezechiel 33:11

„Nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să trăiască...”

În Ieremia 2:13 Dumnezeu spune despre Sine că este „izvor de apă vie”. Aceasta este o apă cu puteri miraculoase care îi aducea la viață pe soldații morți în timpul unei lupte și care beau din ea înaintea luptei.

În Noul Testament aflăm despre Isus că a înviat și s-a înălțat la cer. De asemenea Enoh și Ilie din Vechiul Testament s-au înălțat la cer.

Cartea Înțelepciunii lui Solomon 1:11-16

„11. Păziți-vă deci de vorbele cârtoare și deșarte și feriți limba voastră de clevetire, fiindcă vorba cea mai tainică nu va trece fără pedeapsă și gura mincinoasă aduce sufletului moarte.

12. Nu vă grăbiți moartea prin rătăcirile vieții voastre și nu vă atrageți pieirea prin fapta mâinilor voastre.

13. Căci Dumnezeu n-a făcut moartea și nu se bucură de pieirea celor vii.

14. El a zidit toate lucrurile spre viață și făpturile lumii sunt izbăvitoare; întru ele nu este sămânță de pieire și moartea n-are putere asupra pământului.

15. Dreptatea este nemuritoare, iar nedreptatea aduce moarte.

16. Dar cei necredincioși își atrag moartea cu mâinile și cu glasul, se uită la ea ca la o prietenă, sunt pătimiși după ea și au făcut legătură cu ea și cu adevărat vrednici sunt să fie ai ei”.

Mesajul 19

Pentru cei care nu au o Biblie în versiune electronică le recomand RoBible:

<http://biblia.pentruviata.ro/robible.php>

Mesajul 20

Un alt mod prin care am putea mări teritoriul care poate fi locuit de oameni pe această planetă este prin construirea de mega-terase în dealuri și munți folosind buldozere și explozibili.

De asemenea trebuie să Îl rugăm pe Dumnezeu să mărească temperatura în munți astfel încât pe acele mega-terase să putem cultiva cât mai multe feluri de plante.

Mesajul 21

Într-un post trecut am scris despre posibilitatea de a seca oceanele reducându-le la 10% din suprafața teritoriului pământului. Nu știu exact cum funcționează atmosfera însă apa care se evaporă din oceane și teoretic cade pe pământ ca ploi am putea să o înlocuim cu apă care o evaporăm noi oamenii intenționat. Am putea avea din loc în loc stații de evaporare a apei. Vă rog să vă uitați la acest videoclip:

<https://www.youtube.com/watch?v=mNQxSOAqUZI>

Nu știu exact cum este construită această mașină însă eu dacă ar trebui să construiesc o mașină de evaporat apă aș face foarte mici cantități de apă să treacă peste suprafețe încinse și astfel evaporarea să se producă rapid. Aș trece apă dulce, filtrată de impurități prin țevi foarte subțiri, încinse. Apa se evaporă și iese sub formă de vapori prin celălalt capăt găurit al țevilor.

Mesajul 22

În acest link:

<https://www.facebook.com/groups/194680988250247/permalink/209594080092271/>

am scris despre o fantezie în care am putea construi o instalație la nivel planetar ca o plasă de păianjen care să acopere noile planete pe care le colonizăm pentru a le mări sau micșora atracția gravitațională.

Între timp însă m-am gândit că unii dintre noi, în special în cazul planetelor care sunt mai mari ca planeta noastră, ar vrea să Îl roage pe Dumnezeu să le mărească corpul astfel încât acesta să fie optim pentru mărimea acelei planete și să nu mai aibă nevoie de acea instalație. Presupun că și asta este posibil și cele două idei nu se exclud. Ar putea să fie o zonă a planetei care să fie acoperită de instalația care controlează atracția gravitațională unde să locuiască oameni de dimensiunea noastră și o altă zonă unde să locuiască cei cărora Dumnezeu le-a mărit corpurile și copiii lor. Deci ar fi o zonă pentru oameni normali și o altă zonă pentru giganți.

Dacă cuiva i se pare greu de acceptat ideea că este posibil să Îl rogi pe Dumnezeu pentru a-ți mări dimensiunea corpului îl rog să se uite la acest videoclip:

<https://www.youtube.com/watch?v=LHxeUxRPCYQ>

Mesajul 23

În această postare încerc să explic de ce este important ca membrii acestei asociații să accepte și să înceapă un proces prin care să se curețe și să se recurețe de toate patimile.

Ideal ar fi ca toți oamenii care trăiesc pe pământ să fie sfinți însă momentan să ne concentrăm asupra acțiunilor noastre și să fim un exemplu pentru ceilalți.

Această asociație ar putea avea ca subtitlu „Frăția sfinților care vor să locuiască pe pământ” pentru că asta încercăm să facem. Încercăm să ne curățim de patimi și să îl rugăm pe Dumnezeu să mărească teritoriul în care putem locui pe această planetă și teraformarea planetelor vecine astfel încât când umplem această plantă să populăm planete vecine. Sunt unii oameni care acceptă să fie răi din diferite motive însă noi trebuie să respingem orice motiv de a fi răi pentru că această lume și viața în general este rezultatul ordinii, iubirii, etc. și nu al haosului, urei, etc. Avem nevoie să fim buni și să facem fapte bune ca să trăim. Alți oameni consideră că este bine să fie virtuoși însă speră ca la sfârșitul acestei vieți să ajungă în cer și să locuiască acolo o eternitate. Nu spun că cei care doresc asta sunt răi însă sunt parțial compatibili cu modul de gândire al acestei asociații: lumea în care trăim nu a apărut la întâmplare, condițiile climatice și atmosfera de pe această planetă și planetele vecine nu s-au format la întâmplare și că noi, oamenii, indirect, prin fapte bune, putem să le influențăm în bine.

Procesul de curățire de patimi poate fi unul foarte complicat pentru că patimile sunt pentru mulți surse de fericire și le este greu să renunțe la ele. Și chiar dacă cineva dorește să curețe de patimi, lipsa educației religioase și ajutorul oamenilor din jur îi pot face să eșueze, să renunțe și să reaccepte patimile. Atitudinea corectă este că trebuie să avem răbdare și să nu renunțăm la procesul de curățire de patimi și, în timp, pe măsură ce dezvoltăm virtuți, aceste vor deveni surse de fericire și nu vom fi neapărat nefericiți pentru că am renunțat la patimi. Trebuie să continuăm să facem eforturi de a ne curăți de patimi până când binele triumfă.

Leviticul 20:7-8

„Sfințiți-vă și fiți sfinți, căci eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Păziți legile mele și împliniți-le. Eu sunt Domnul care vă sfințesc pe voi.”

Închei această postare cu citatul „Cel care ar mari puteri trebuie să aibă și mai responsabilități” popularizat de revistele de benzi desenate „Omul Păianjen”. Noi Îl rugăm pe Dumnezeu pentru ceva uriaș, teraformarea planetelor vecine este ceva uriaș. De aceea și responsabilitatea noastră este foarte mare și trebuie să ne curățim de toate patimile.

Mesajul 24

Gândindu-mă la scopul acestei asociații, și anume să Îl rugăm pe Dumnezeu să teraformeze planetele din jur și apoi să le populăm, am realizat că trebuie să avem o atitudine de includere. Trebuie să fim interesați de toate domeniile de cunoaștere atât cele științifice: matematică, fizică, chimie, informatică, etc. cât și cele umaniste: filozofie, religie, psihologie etc. Și asta pentru că

trebuie să facem fapte bune și să îl înduplecăm pe Dumnezeu să teraformeze planetele vecine și apoi trebuie să construim nave spațiale cu care să mergem pe acele planete.

Trebuie să înțelegem experiența umană în totalitate astfel încât pe planetele care Dumnezeu le teraformează și noi le populăm să construim civilizații utopice, nu la întâmplare, ci în mod intenționat astfel încât să putem să repetăm procesul pentru fiecare planetă care o populăm.

Pentru cei care cred că o civilizație utopică este imposibil de realizat vreau să precizez că am putea construi totuși civilizații în care nu există foamete, nu există furturi, omoruri etc. unde există foarte puțină suferință și cea care există se datorează imperfecțiunii care o avem datorită faptului că suntem oameni.

Prima persoană care îmi vine în minte când mă gândesc la acest subiect este Jacques Fresco. Acesta este web-site său:

<https://www.thevenusproject.com/>

De asemenea spun rugăciunea „Tatăl nostru” (modificată) în fiecare zi. Eu cred că Isus Hristos a propovăduit aducerea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Această împărăție este o societate foarte asemănătoare cu ceea ce numim acum societate utopică.

Mesajul 25

Haideți să ne deschidem mințile și inimile la măreția lui Dumnezeu!

Mesajul 26

Universul și soarele explicat prin intermediul electricității

<https://www.youtube.com/watch?v=Uzw6s4nbTZA>

<http://www.thunderbolts.info/>

<https://www.thunderbolts.info/wp/2015...>

<https://www.electricuniverse.info/>

<http://www.plasma-universe.com/Plasma...>

În link-urile de mai sus puteți învăța despre teoria care încearcă să explice universul și soarele prin intermediul electricității. Explicat într-un mod simplu aceste teorii prezintă soarele ca fiind rezultatul unei energii care vine de undeva și, în lipsa unui termen mai bun, aprinde atmosfera Soarelui care după ce este aprinsă ne dă lumină și căldură.

Această teorie are implicații filozofico-religioase majore. Conform explicației tradiționale Soarele este o mare reacție nucleară care cândva se va stinge. Un individ își poate spune în sinea lui:

–Chiar dacă fac fapte bune și găsesc o modalitate de a-mi prelungi existența la nivel fizic într-o zi Soarele se va stinge și viața pe această planetă se va încheia oricum. Voi muri oricum. Nu are sens să încerc să fac fapte bune și să găsesc o modalitate de a-mi prelungi existența.

Conform teoriei care încearcă să explice universul și Soarele prin intermediul electricității, dacă Dumnezeu vrea și energie continuă să vină în atmosfera Soarelui, acesta nu o să se stingă niciodată și viața pe planeta noastră ar putea fi prelungită la infinit. Având acest mod de a gândi individul poate să înceapă să contempleze posibilitatea de a face fapte bune și de a Îl ruga pe Dumnezeu să-i prelungască existența la nivel fizic.

După ce am învățat despre teoria despre care vorbesc în această postare am văzut un videoclip în care o navă spațială intra în atmosfera Soarelui și m-am gândit că este probabil ca această teorie să fie corectă pentru că conform explicației tradiționale a Soarelui, cu cât intri mai mult în interiorul Soarelui cu atât temperatura este mai mare și ai din ce în ce mai puține motive să înaintezi. Și totuși această navă spațială a intrat în interiorul Soarelui. Conform teoriei care încearcă să explice universul și Soarele prin intermediul electricității, atmosfera Soarelui este aprinsă, temperatura cea mai mare este în atmosfera Soarelui și cu cât te duci mai mult în interiorul Soarelui cu atât temperatura scade. Atunci ce este în interiorul Soarelui?

O posibilă explicație ar fi că în interiorul Soarelui este o planetă din care s-au format celelalte planete din Sistemul Solar din care mai departe s-au format lunile pe care le au acum*. Această teorie ar părea o fantezie însă nu este greu să ne imaginăm un vulcan care pe lângă aruncarea de cenușă și gaze în atmosferă ar putea arunca un glob de magmă care să înceapă să orbiteze în jurul planetei, în timp să formeze o crustă, să crească și să devină o nouă lună a planetei respective. Conform acestei teorii în interiorul Soarelui există o planetă care este, poate sau ar putea fi locuită și nava spațială care a intrat în atmosfera Soarelui vizita această planetă.

Revenind la implicațiile filozofico-religioase, chiar dacă Dumnezeu ar teraforma toate planetele nelocuite din univers și noi le-am popula, tot nu ar fi o problemă pentru că planetele și stelele deja existente ar putea forma noi luni care în timp ar putea ajunge de dimensiunea planetelor apoi la dimensiunea stelelor, s-ar putea transforma în stele și ar putea produce la rândul lor noi luni care ar putea ajunge la dimensiunea planetelor care ar produce noi luni etc. Acest ciclul s-ar putea repeta ori de câte ori este nevoie.

Concluzia acestei învățături este că viața ar putea fi din abundență dacă am trăi conform învățăturilor divine și dacă L-am ruga pe Dumnezeu să teraformeze planetele vecine nelocuite care apoi le-am popula în mod pașnic.

*

Am văzut un interviu a lui Credo Mutwa făcut de David Icke în care șamanul din Africa povestea că conform învățăturilor primite de la strămoșii lui luna noastră nu ar fi fost făcută din planeta noastră ci a fost luată din altă parte, i s-a golit interiorul și a fost pusă în orbita planetei noastre. Probabil de aceea Luna nu se învâрте și are o gravitație foarte mică.

<https://www.youtube.com/watch?v=3DYindKLeZw>

Mesajul 27

Vară continuă

Geneza 8:21,22 (BTF)

„21 Și DOMNUL a mirosit o aromă dulce și DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi mai blestema din nou pământul vreodată din cauza omului, pentru că imaginația inimii omului este facere de rău din tinerețea lui, nici nu voi mai lovi din nou vreodată fiecare viețuitoare, așa cum am făcut.

22 Cât timp pământul rămâne, semănatul și seceratul și frig și arșiță și vară și iarnă și zi și noapte nu vor înceta.”

Unii ar fi tentați să citească doar versetul Geneza 8:22 și să tragă concluzia că în fiecare an venirea iernii este inevitabilă. Însă dacă se citește și versetul 21 se poate constata că păcatele oamenilor sunt cauza pentru care vine iarna. Oamenii nu vor să-și corecteze gândurile (și comportamentele) rele pe care le învață în tinerețea lor.

Presupunerea mea este că dacă oamenii și-ar corecta gândurile și comportamentele rele pe o perioadă suficientă de lungă, atunci cum este vara continuă în zona ecuatorială la fel poate fi pe întreaga suprafață a planetei.

Îmi bazez această presupunere pe concluzia generală că dacă oamenii fac fapte bune sunt răsplățiți și cu condiții de viață favorabile lor inclusiv condiții climatice favorabile și dacă oamenii fac fapte rele atunci suntem pedepsiți și cu condiții nefavorabile vieții: ținuturi sărate, deșerturi, bălți acidice, ținuturi acoperite de gheață etc. Faptul că astfel de învățături nu sunt popularizate în societate complică și mai mult această situație și aparent nu se lucrează conștient pentru a scăpa de iarnă. Mai mult această lipsă de educație este un factor care influențează în mod negativ gândirea oamenilor. Învățăturile oficiale despre univers, la modul general, poate să îi facă pe oameni să deznădăjduiască. În consecință individul găsește greu motive să fie virtos sau sfânt.

Dacă combinăm presupunerea din postarea anterioară conform căreia planeta noastră se poate transforma într-o stea, cu posibilitatea de a fi vară continuă obținem condiții climatice asemănătoare celor din raiul din cer în care este vară și lumină continuă.

Mesajul 28

Ceruri noi și pământ nou

Nu îndemn pe alții pentru să Îl roage pe Dumnezeu pentru a îi muta pe o altă planetă însă aduc următorul verset ca un nou argument în încercarea de a demonstra că teraformarea planetelor vecine este posibilă:

Isaia 65:17 (BRC)

„Căci, iată, voi zidi **ceruri noi și pământ nou**. Nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile vechi, și nu vor mai veni în mintea nimănui;”

Mesajul 29

Planete în interiorul Soarelui

În această postare dezvolt presupunerea din postările trecute conform căreia o stea este mai bine explicată ca un fenomen electro-magnetic decât ca o reacție nucleară uriașă. Astfel atmosfera steii este aprinsă sau mai bine zis exteriorul atmosferei steii este aprins și în interior există o planetă pe care creaturi vii ar putea trăi.

Gândindu-mă la această posibilitate mi-am amintit un documentar care l-am văzut în liceu în care era prezentată teoria conform căreia Soarele se va măria și va înghiți planetele din jur înainte de a exploda și a se stinge. Nu zic că este imposibil de întâmplat însă explozia și stingerea Soarelui nu se potrivește cu teoriei care explică Soarele ca un fenomen electro-magnetic. Însă mărirea atmosferei Soarelui și înghițirea planetelor din exteriorul Soarelui am găsit-o plauzibilă. Apoi mi-am amintit de un joc numit „Project Nomads”(2002), în care acțiunea se petrece pe insule care sunt rămășițele unei planete care a explodat și care nu s-au împrăștiat ci au rămas apropiate într-un fel de atmosferă. Când am jucat prima oară jocul am crezut că lumea jocului este o lume de vis însă acum am realizat că ar putea fi explicată ca o planetă care a explodat în interiorul atmosferei unei stele. Uite adresa unui videoclip care prezintă începutul acestui joc:

https://www.youtube.com/watch?v=T7FekMQnF_c

Asemănător cu această teorie este și povestea „Greuceanu” de Petre Ispirescu care începe astfel:

„A fost un împărat și se numea împăratul Roșu. El era foarte mâhnit că, în zilele lui, niște zmei furaseră soarele și luna de pe cer. ”

Dacă am trăi pe o planetă în interiorul Soarelui nu am vedea nici Soarele nici nu Luna. Uite adresa unei pagini web unde este postată această poveste:

<https://www.povesti-pentru-copii.com/petre-ispirescu/greuceanu.html>

Dacă ești de acord cu teoria care am prezentat-o până acum și te gândești că atmosfera Soarelui va omorî omenirea când va înghiți planeta vreau a te liniști spunându-ți că eu cred că planeta noastră ar putea fi teleportată în interiorul atmosferei Soarelui. Un alt mod prin care se poate evita distrugerea omenirii când planeta este înghițită de atmosfera Soarelui ar fi ca planeta noastră să își dezvolte o atmosferă foarte puternică care este în stare să reziste tranziției prin exteriorul aprins al atmosferei Soarelui însă nu știu dacă planeta noastră este suficient de mare pentru ca această transformare a atmosferei ei să fie posibilă.

Revenind la teleportarea planetei în interiorul atmosferei Soarelui, vreau să precizez că eu cred că stelele care sclipesc sunt stele care sunt teleportate în mod repetat, dus și întors, foarte rapid într-un loc aflat la o distanță atât de mare încât le vedem alternativ mai mici și mai mari . Deci teleportarea unei planete în interiorul Soarelui ar fi posibilă, întrebarea este: „Cât de virtuși trebuie să fim pentru a Îl convinge pe Dumnezeu să ne dea o asemenea binecuvântare?”

Mesajul 30

Acesta este un videoclip în care David Icke vorbește și despre planeta Saturn:
<https://davidicke.com/2020/12/18/the-christmas-star-alignment-what-will-it-mean-david-icke-dot-connector-videocast-please-share/>

Mesaj 31

Aceasta este definiția cuvântului Terra din dicționarul Șăineanu, ed VI, 1929:

Terra f. *Mit.* soția lui Uranus, **mama lui Saturn**, a Oceanului, a Giganților și Cyclopilor.

Nu știi dacă din punct de vedere istoric această definiție este corectă însă se potrivește cu teoria conform căreia lunile sunt formate în interiorul planetelor.

<https://dexonline.ro/definitie/Terra?fbclid=IwAR1zFcw6h5Fj3DLA0MDi5XuF9bAK1OYJKZhC-U5tgXUH6QVUDe8Lbdq85M>

În mitologia greacă sunt și alte astfel de legături între zeițăți al căror nume de fapt se refereau la planete. De exemplu, Saturn este tatăl lui Neptun.

Mesaj 32

Gândeam la perioada renașcentistă în care se discuta despre varianta în care țările sunt conduse de oameni iluminați și am realizat că nu este suficient. Pe lângă conducători iluminați este necesar și ca poporul a fi sfânt. Pentru ca omenirea să poată popula în mod sistematic planetă după planetă, după planetă etc. trebuie să fie sfântă:

Ieșirea 19:6

„Îmi veți fi împărăție preoțească și **neam sfânt!**» Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune fiilor lui Israel».

Consider că teoretic este posibil ca omenirea să devină sfântă și aceste învățături despre posibilitatea de teraformare a planetelor vecine ajută individul să-și motiveze decizia de a se sfinți.

Mesajul 33

Mesaj de încurajare III

Psalmii 92:12 (BTF)

Cel drept va înflori ca palmierul, va crește ca un cedru în Liban.

Psalmii 103:1-5 (BTF)

1 Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu și tot ce este înăuntrul meu, să binecuvânteze numele lui sfânt.

2 Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu, și nu uita niciuna din binefacerile lui,

3 El, care iartă toate nelegiuirile tale, care vindecă toate bolile tale,

4 Care îți răscumpără viața de la groapă, care te încoronează cu bunătate iubitoare și îndurări blânde,

5 Care îți satură gura cu bunătați; așa că **tinerețea ta este înnoită** precum a acvilei(penele vulturului sunt în continuă regenerare).

Iov 33:23-25 (BRC)

„23 Atunci, dacă este lângă el un înger, un tâlmaci dintr’o mie, să-i lămurească omului care este canonul lui,

24 Și care să se îndure de el și să zică Domnului: «Izbăvește-l de pogorârea în Șeol! Am găsit eu ispașă pentru viața lui!»

25 Trupul său înflorește mai mult decât în tinerețe și se întoarce spre zilele când era în putere.”

Psalmul 49:6-9,14,15 - vorbește despre **înfrângerea morții fizice;**

6 Cei ce se încred în averea lor și se fălesc cu mulțimea bogățiilor lor;

7 Nimeni nu poate în niciun fel răscumpăra pe fratele său, nici să dea lui Dumnezeu răscumpărare pentru el,

8 (Fiindcă răscumpărarea sufletului lor este prețioasă și încetează pentru totdeauna),

9 Ca totuși să trăiască pentru totdeauna și să nu vadă putrezire.

14 Sunt puși în mormânt ca oile; moartea se va hrăni din ei; și cei integri vor domni asupra lor dimineța; și frumusețea lor se va mistui în mormântul care este locuința lor.

15 Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din puterea mormântului, căci el mă va primi.
Selah.

Mesajul 34 - continuare a mesajului 32

Societate globală de sfinți

Voi scrie pe scurt cum consider eu că ar fi posibilă crearea unei astfel de societăți:

- pasul 1: nu ne omorâm între noi;
- pasul 2: fiecare trebuie a fi preocupat de prelungirea și îmbunătățirea vieții sale având o viață sfântă;
- pasul 3: încetăm ritmul de procreare și când planeta e plină, noi, oamenii, oprim procreerea;
- pasul 4: Îl rugăm pe Dumnezeu pentru terraformarea unei planete vecine;
- pasul 5: după terminarea teraformării unei planete vecine populăm acea planetă. Asta implică reluarea procesului de procreare;

Pe planeta care o populăm reluăm pașii 1-5.

Mesajul 35

Isaia 45:18 (VDCC)

Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu sunt Domnul, și nu este altul!

Niște învățături destinate luptătorului sfânt

1 Reguli care le respect dacă încep să mă antrenez în vre-un stil de luptă:

2 mă antrenez pentru a lupta cât mai puțin cu alții(Dragon Ball);

3 cu cât sunt mai puternic cu atât descurajez adversarii a lupta cu mine;

4 dacă este frică în ambii opozanții, conflictul și/sau agresiunea sunt realizate mai greu(un filozof grec antic);

5 dacă adversarul vrea a se retrage, îl las însă continui să mă antrenez;

6(pe câmpul de luptă, la retragerea adversarului trebuie a îmi regrupa trupele și nu trebuie a urmări adversarul(Diablo2);)

7 nu trebuie a urmării distrugerea totală a dușmanului ci trebuie a încerca a transforma dușmănia în prietenie sau măcar în neutralitate;

8 indiferent cât de puternic ajung trebuie a încerca mereu a mă împrieteni cu alți luptători;

9 înaintea unei lupte trebuie a încerca a purta o discuție cu adversarul;

10 nu trebuie a lupta pentru cauze rele, incorecte;

11 nu trebuie a intensifica un conflict - adică nu trebuie a lovi pe cineva cu pumnul sau piciorul pentru că mă jignește, mă blestemă și/sau mă înjură, nu trebuie a lovi cu o armă albă pe cineva care mă lovește cu pumnul sau cu piciorul etc.

12 (regula de mai sus presupune că trebuie a face antrenamente în lupte corp la corp, lupte cu arme albe, lupte cu arme de foc etc;)

13 trebuie a mă exorciza regulat și dacă pot înaintea oricărei lupte;

14 (nu este corect a exorciza adversarul cu excepția situației în care acesta îmi cere a îl exorciza;)

15 trebuie a îl ruga pe Dumnezeu pentru ajutor înaintea oricărui antrenament și înaintea oricărei lupte;

16 trebuie a lupta când este trebuincios a lupta cu precizările:

17 - problemele se rezolvă de obicei prin alte mijloace, nu pe cale violentă;

18 - la baza trebuinciozității unei lupte stă apărarea vieții mele sau a altor oameni și împiedicarea violului la modul general pentru că femeia s-ar putea să moară sau să fie omorâtă, s-ar putea a se sinucide după viol sau a face avort în caz că rămâne gravidă. De aceea, dacă pot împiedica un viol, trebuie a îl împiedica;

19 trebuie a lupta când presupun că pot câștiga;

20 atitudine corectă pentru reacția care o am după facerea unei acțiuni distructive: nu mă laud cu ea ci spun că îmi pare rău că am făcut acea acțiune și că dacă aș fi știut un mod de a o evita aș fi evitat-o;

21 nu trebuie a râde în mod jignitor și/sau a-mi desconsidera dușmanii;

22 în capitolul 1 din cartea Ioșua, Dumnezeu îi spune lui Iosua: „Întărește-te și îmbărbătează-te”. Trebuie a îl ruga pe Dumnezeu pentru a mă întări și îmbărbăta dacă încep a învăța un stil de luptă;

23 dacă încep a face antrenament fizic într-un stil de luptă, trebuie a preciza antrenorului că îl venerez doar pe Dumnezeu și trebuie a îl întreba dacă această regulă e compatibilă cu stilul lui de luptă;

24 trebuie a fi suficient de puternic pentru a supraviețui luptei atât eu cât și adversarul. Trebuie a îmi dezarma, imobiliza și captura adversarul;

25 (în cazul în care adversarul are o putere pre mică și/sau înfrângerea lui într-o luptă (pe câmpul de luptă) nu duce la schimbarea comportamentelor greșite trebuie a găsi moduri non-violente de a lupta cu acel adversar;)

26 vulnerabilitățile unui om nu ar trebui folosite direct și letal împotriva lui. Dacă sunt folosite indirect pentru blocarea, descurajarea, neutralizarea, curățirea, corectarea etc. a răutății lui, atunci sunt folosite corect;

27 nu este corect a ataca pe cineva pentru că presupun că mă va ataca în viitor. Este corect a dezvolta abilități și capabilități defensive și dacă sunt atacat mă apăr și apoi mă îngrijesc de vindecare și refacere;

28 trebuie câștigată lupta pentru un comportament virtuos după o luptă fizică. Această regulă înseamnă și interzicerea petrecerilor imediate sau ulterioare. Un luptător sfânt trebuie a avea un comportament virtuos continuu, trebuie a avea integritate morală;

29 trebuie a lupta întâi împotriva mea și apoi împotriva altora. Propriile mele greșeli mă împiedică a mă bucura de viață. În lupta împotriva răului și în conflictele cu alții mă confrunt întâi cu păcatele mele, învățăturile greșite care le am despre societate etc. înainte de a mă confrunta efectiv cu cineva;

30 (o învățătură asemănătoare este în Luca 14:15-24 care este parabola cu omul bogat care își invită prietenii la o masă festivă însă aceștia nu vin din diferite motive. Dumnezeu ar putea rezolva problemele externe individului, problemele din lumea fizică, însă dacă individul nu își rezolvă problemele interne acestea îl vor împiedica a merge la Dumnezeu;)

31 Thucydides:

"Strive to be a warrior and a scholar! Be forged by fire and tempered by knowledge! If not, you will lack the courage to fight for your ideals, or lack ideals worth fight for! Life is too short to be little! Man is never so manly as when he feels deeply, acts boldly, and expresses himself with frankness and with fervour! A warrior must be a scholar! The society that separates its scholars from its warriors will have its thinking done by cowards and its fighting by fools!" (Aici trebuie precizat că viața nu este obligatoriu mică. Dumnezeu poate a îmi îmbunătăți și prelungi viața.);

32 trebuie a avea discernământ și a mă întreba dacă cauza pentru care lupt este corectă chiar și când sunt sub comanda directă a altora. Înainte de a executa un ordin trebuie a cere cât mai multe detalii posibile și apoi a analiza dacă ordinul este corect. Lozinca: „Ordinul se execută nu se discută.” este greșită;

33 Este o virtute încheierea unui conflict prin rezolvarea lui. Ar trebui a face pace cu dușmanii cât mai repede și mai corect posibil;

34 Un luptător sfânt își alege corect circumstanțele în care luptă. Trebuie a lupta la momentul potrivit, în locul potrivit, împreună cu aliații potriviți (învățătură luată dintr-un citat de John Lovell). Neparticiparea la o luptă care urmează a fi purtată în mod incorect, nu este o rușine;

35 Un luptător sfânt trebuie a fi în stare a realiza că urmează a fi înfrânt. În aceste circumstanțe, retragerea și acceptarea înfrângerii sunt o virtute și reduce din pierderi.

36 Nu este o rușine a cere milă de la un adversar mai puternic. Nu orice luptă trebuie a fi o luptă sângeroasă până la moarte. Sunt moduri non-violente de a lupta împotriva cuiva. Exemplu: un comportament sfânt și servitudinea pentru cineva cu speranța că va deveni o persoană mai bună.

37 Aristotile:

"Anybody can become angry - that is easy, but to be angry with the right person, to the right degree, at the right time, for the right purpose, and in the right way - that is not within everybody's power and is not easy." (Aici am de precizat că emoția este un mod prin care individul primește informații. Dacă individul gândește în mod conștient la acele informații, nu este necesar a simți emoția supărării.)

38 Modul de gândire de mai sus folosit pentru a explica necesitatea controlării supărării poate fi folosit pentru a explica necesitatea controlării puterii loviturilor (Dragon Ball).

39 Nu trebuie a mă întărâta împotriva altora și nu trebuie a întărâta pe alții împotriva mea. Nu trebuie a întărâta un grup de oameni împotriva altui grup de oameni.

40 Evitarea (pe cât de mult posibil) a confruntărilor directe este o virtute. Probabil despre aceasta vorbește versetul

Matei 5:39

„Eu însă vă spun vouă să nu stați împotriva celui rău; iar cui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.”

Acest verset nu înseamnă că nu trebuie a lupta deloc împotriva răului:

Psaltirea 82:4

Scăpați pe osădiți și pe sărmani, smulgeți-i din ghiarele celor răi!

41 Orice confruntare directă trebuie precedată de o declarație de război.

Despre implicarea în viața publică, civică, politică etc. cu scopul de a crea ordine în societate

1

Facerea 1:1 (BRC)

„La început, a făcut Dumnezeu (în textul original Elohim) cerul și pământul.”

Din analiza versetului de mai sus poate fi concluzionat că lumea nu a apărut la întâmplare, nu este obligatoriu un loc haotic.

2 Tot în Facerea 1, Dumnezeu (în textul original Elohim) face lumina și întunericul de două ori (Facerea 1:3-5 și Facerea 1:14-18). O explicație a acestui fapt este că textul original a fost corupt. În Facerea 1:3-5 Dumnezeu aduce ordine în haos. Aceste versete, probabil, ar trebui a fi:

„3 Și a zis Dumnezeu: «Să fie *ordine!*» Și s'a făcut *ordine*.

4 Și a văzut Dumnezeu că *ordinea* este bună și a despărțit Dumnezeu *ordinea* de haos.

5 Și a numit Dumnezeu *ordinea* ziuă (acest cuvânt are aici sens figurativ) și haosul l-a numit noapte (acest cuvânt are aici sens figurativ). Și a fost seară și a fost dimineață: ziuă(ce mai probabil acest cuvânt are aici sens figurativ) întâia.”

3 Isus a propovăduit realizarea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ și explică prin parabola talanților că și oamenii obișnuiți trebuie a contribui la realizarea ei. Trebuie a crea ordine în viețile personale și în societate.

4 Cunoștințele despre teraformare sunt trebuncioase pentru că dacă oamenii crează ordine în viețile personale și în societate atunci are loc o evoluție a societății care va produce, mai devreme sau mai târziu, umplerea pământului cu oameni. Aceasta nu este o problemă dacă oamenii sunt sfinți și dacă au un nivel de tehnologie suficient de mare care le permite a construi nave spațiale trebuincioase pentru a merge pe alte

planete pentru a le popula. Problema este că navele spațiale nu pot fi realizate într-un mic sătuc sau o mică cetate izolată undeva pe un munte sau într-o vale.

5 De aceea este trebuincioasă unirea popoarelor prin uniri și/sau alianțe pașnice realizate prin diplomație și politică.

6 Atitudinea mea despre politică

Activitatea politică ar trebui a fi o expresie a luptei dintre bine și rău.

Trebuie a îmi începe gândirea politică cu întrebarea: „Pentru cine este corect a munci? Trebuie a avea preocupări individualiste sau colective (adică pentru binele comun).”

Ideal ar fi a munci pentru binele comun însă dacă societatea devine din ce în ce mai rea trebuie a mă îngriji din ce în ce mai mult de viața mea privată. (Pentru a obține un avantaj în confruntarea cu oamenii răi pentru a putea a îmi apăra viața și munca. Apărarea personală a ființei mele și a muncii mele este o virtute.)

7 Unul dintre scopurile activității politice este creerea unei societăți în care oamenii au drepturi și acestea sunt respectate.

Exemplu de drepturi umane:

„DECLARATIA UNIVERSALA A DREPTURILOR OMULUI din 10 decembrie 1948
EMITENT: ORGANIZATIA NATIUNILOR UNITE PUBLICAT IN: Brosura din 10 decembrie 1948

La 10 decembrie 1948, Adunarea Generala a O.N.U. a adoptat si proclamat Declaratia universala a drepturilor omului. Dupa acest act istoric, Adunarea Generala a recomandat statelor membre sa nu precupeteasca nici unul din mijloacele care le stau la dispozitie pentru a publica in mod solemn textul Declaratiei si "pentru a face astfel ca el sa fie distribuit, afisat, citit si comentat, in principal in scoli si in alte institutii de invatamint, indiferent de statutul politic al tarilor sau teritoriilor".

PREAMBUL

Considerind ca recunoasterea demnitatii inerente tuturor membrilor familiei umane si a drepturilor lor egale si inalienabile constituie fundamentul libertatii, dreptatii si pacii in lume, Considerind ca ignorarea si dispretuirea drepturilor omului au dus la acte de barbarie care revolta constiinta omenirii si ca faurirea unei lumi in care fiintele umane se vor bucura de libertatea cuvintului si a convingerilor si vor fi eliberate de teama si mizerie a fost proclamata drept cea mai inalta aspiratie a oamenilor,

Considerind ca este esential ca drepturile omului sa fie ocrotite de autoritatea legii pentru ca omul sa nu fie silit sa recurga, ca solutie extrema, la revolta impotriva tiraniei si asupririi,

Considerind ca este esential a se incuraja dezvoltarea relatiilor prietenesti intre natiuni, Considerind ca in Carta popoarele Organizatiei Natiunilor Unite au proclamat din nou credinta lor in drepturile fundamentale ale omului, in demnitatea si in valoarea persoanei umane, drepturi egale pentru barbati si femei si ca au hotarit sa favorizeze progresul social si imbunatatirea conditiilor de viata in cadrul unei libertati mai mari,

Considerind ca statele membre s-au angajat sa promoveze in colaborare cu Organizatia Natiunilor Unite respectul universal si efectiv fata de drepturile omului si libertatile fundamentale, precum si respectarea lor universala si efectiva,

Considerind ca o conceptie comuna despre aceste drepturi si libertati este de cea mai mare importanta pentru realizarea deplina a acestui angajament,

ADUNAREA GENERALA

proclama Prezenta declaratie universala a drepturilor omului, ca ideal comun spre care trebuie sa tinda toate popoarele si toate natiunile, pentru ca toate persoanele si toate organele societatii sa se straduiasca, avind aceasta declaratie permanent in minte, ca prin invatatura si educatie sa dezvolte respectul pentru aceste drepturi si libertati si sa asigure prin masuri progresive de ordin national si international, recunoasterea si aplicarea lor universala si efectiva, atit in sinul popoarelor statelor membre, cit si al celor din teritoriile aflate sub jurisdicia lor.

ART. 1

Toate fiintele umane se nasc libere si egale in demnitate si in drepturi.

Ele sint inzestrate cu ratiune si constiinta si trebuie sa se comporte unele fata de altele in spiritul fraternitatii.

ART. 2

Fiecare om se poate prevala de toate drepturile si libertatile proclamate in prezenta declaratie fara nici un fel de deosebire ca, de pilda, deosebirea de rasa, culoare, sex, limba, religie, opinie politica sau orice alta opinie, de origine nationala sau sociala, avere, nastere sau orice alte imprejurari. In afara de aceasta, nu se va face nici o deosebire dupa statutul politic, juridic sau international al tarii sau al teritoriului de care tine o persoana, fie ca aceasta tara sau teritoriu sint independente, sub tutela, neautonome sau supuse vreunei alte limitari de suveranitate.

ART. 3

Orice fiinta umana are dreptul la viata, la libertate si la securitatea persoanei sale.

ART. 4 Nimeni nu va fi tinut in sclavie, nici in servitute: sclavajul si comertul cu sclavi sint, interzise sub toate formele lor.

ART. 5

Nimeni nu va fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

ART. 6

Fiecare om are dreptul sa i se recunoasca pretutindeni personalitatea juridica.

ART. 7

Toti oamenii sint egali in fata legii si au, fara nici o deosebire, dreptul la o egala protectie a legii. Toti oamenii au dreptul la o protectie egala impotriva oricarei discriminari care ar viola prezenta declaratie si impotriva oricarei provocari la o asemenea discriminare.

ART. 8

Orice persoana are dreptul la satisfactia efectiva din partea instantelor juridice nationale competente impotriva actelor care violeaza drepturile fundamentale ce-i sint recunoscute prin constitutie sau lege.

ART. 9

Nimeni nu trebuie sa fie arestat, detinut sau exilat in mod arbitrar.

ART. 10

Orice persoana are dreptul in deplina egalitate de a fi audiata in mod echitabil si public de catre un tribunal independent si impartial care va hotari fie asupra drepturilor si obligatiilor sale, fie asupra temeiniciei oricarei acuzari in materie penala indreptata impotriva sa.

ART. 11

1. Orice persoana acuzata de comiterea unui act cu caracter penal are dreptul sa fie presupusa nevinovata pina cind vinovatia sa va fi stabilita in mod legal in cursul unui proces public in care iau fost asigurate toate garantiile necesare apararii sale.

2. Nimeni nu va fi condamnat pentru actiuni sau omisiuni care nu constituiau, in momentul cind au fost comise, un act cu caracter penal conform dreptului international sau national. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsa mai grea decit aceea care era aplicabila in momentul cind a fost savirsit actul cu caracter penal.

ART. 12

Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare in viata sa personala, in familia sa, in domiciliul lui sau in corespondenta sa, nici la atingeri aduse onoarei si reputatiei sale. Orice persoana are dreptul la protectia legii impotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.

ART. 13

1. Orice persoana are dreptul de a circula in mod liber si de a-si alege resedinta in interiorul granitelor unui stat.

2. Orice persoana are dreptul de a parasii orice tara, inclusiv a sa, si de a reveni in tara sa. ART. 14

1. In caz de persecutie, orice persoana are dreptul de a cauta azil si de a beneficia de azil in alte tari.

2. Acest drept nu poate fi invocat in caz de urmarire ce rezulta in mod real dintr-o crima de drept comun sau din actiuni contrare scopurilor si principiilor Organizatiei Natiunilor Unite.

ART. 15

1. Orice persoana are dreptul la o cetatenie.

2. Nimeni nu poate fi lipsit in mod arbitrar de cetatenia sa sau de dreptul de a-si schimba cetatenia.

ART. 16

1. Cu incepere de la implinirea virstei legale, barbatul si femeia, fara nici o restrictie in ce priveste rasa, nationalitatea sau religia, au dreptul de a se casatori si de a intemeia o familie. Ei au drepturi egale la contractarea casatoriei, in decursul casatoriei si la desfacerea ei.

2. Casatoria nu poate fi incheiata decit cu consimtamintul liber si deplin al viitorilor soti. 3. Familia constituie elementul natural, si fundamental al societatii si are dreptul la ocrotire din partea societatii si a statului.

ART. 17

1. Orice persoana are dreptul la proprietate, atat singura, cit si in asociatie cu altii.
2. Nimeni nu poate fi lipsit in mod arbitrar de proprietatea sa.

ART. 18

Orice om are dreptul la libertatea gandirii, de constiinta si religie; acest drept include libertatea de a-si schimba religia sau convingerea, precum si libertatea de a-si manifesta religia sau convingerea, singur sau impreuna cu altii, atat in mod public, cit si privat, prin invatatura, practici religioase, cult si indeplinirea riturilor.

ART. 19

Orice om are dreptul la libertatea opiniilor si exprimarii; acest drept include libertatea de a avea opinii fara imixtiune din afara, precum si libertatea de a cauta, de a primi si de a raspindi informatii si idei prin orice mijloace si independent de frontierele de stat.

ART. 20

1. Orice persoana are dreptul la libertatea de intrunire si de asociere pasnica.
2. Nimeni nu poate fi silit sa faca parte dintr-o asociatie.

ART. 21

1. Orice persoana are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale tarii sale, fie direct, fie prin reprezentanti liber alesi.
2. Orice persoana are dreptul de acces egal la functiile publice din tara sa.
3. Vointa poporului trebuie sa constituie baza puterii de stat; aceasta vointa trebuie sa fie exprimata prin alegeri nefalsificate, care sa aiba loc in mod periodic prin sufragiu universal, egal si exprimat prin vot secret sau urmind o procedura echivalenta care sa asigure libertatea votului.

ART. 22

Orice persoana, in calitatea sa de membru al societatii, are dreptul la securitatea sociala; ea este indreptatita ca prin efortul national si colaborarea internationala, tinindu-se seama de organizarea si resursele fiecarei tari, sa obtina realizarea drepturilor economice, sociale si culturale indispensabile pentru demnitatea

sa si libera dezvoltare a personalitatii sale.

ART. 23

1. Orice persoana are dreptul la munca, la libera alegere a muncii sale, la conditii echitabile si satisfacatoare de munca, precum si la ocrotirea impotriva somajului.

2. Toti oamenii, fara nici o discriminare, au dreptul la salariu egal pentru munca egala.

3. Orice om care munceste are dreptul la o retribuire echitabila si satisfacatoare care sa-i asigure atit lui, cit si familiei sale, o existenta conforma cu demnitatea umana si completata, la nevoie, prin alte mijloace de protectie sociala.

4. Orice persoana are dreptul de a intemeia sindicate si de a se afilia la sindicate pentru apararea intereselor sale.

ART. 24

Orice persoana are dreptul la odihna si recreatie, inclusiv la o limitare rezonabila a zilei de munca si la concedii periodice platite.

ART. 25

1. Orice om are dreptul la un nivel de trai care sa-i asigure sanatatea si bunastarea lui si familiei sale, cuprinzind hrana, imbracamintea, locuinta, ingrijirea medicala, precum si serviciilor sociale necesare; el are dreptul la asigurare in caz de somaj, boala, invaliditate, vaduvie, batrinete sau in celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistenta, in urma unor imprejurari independente de vointa sa.

2. Mama si copilul au dreptul la ajutor si ocrotire deosebite. Toti copiii, fie ca sint nascuti in cadrul unei casatorii sau in afara acesteia, se bucura de aceeasi protectie sociala.

ART. 26

1. Orice persoana are dreptul la invatatura. Invatamintul trebuie sa fie gratuit, cel putin in ceea ce priveste invatamintul elementar si general. Invatamintul tehnic si profesional trebuie sa fie la indemina tuturor, iar invatamintul superior trebuie sa fie de asemenea egal, accesibil tuturor, pe baza de merit.

2. Invatamintul trebuie sa urmareasca dezvoltarea deplina a personalitatii umane si intarirea respectului fata de drepturile omului si libertatile fundamentale. El trebuie sa promoveze intelegerea, toleranta, prietenia intre toate popoarele si toate grupurile rasiale sau religioase, precum si dezvoltarea activitatii Organizatiei

Natiunilor Unite pentru mentinerea pacii.

3. Parintii au dreptul de prioritate in alegerea felului de invatamint pentru copiii lor minori.

ART. 27

1. Orice persoana are dreptul de a lua parte in mod liber la viata culturala a colectivitatii, de a se bucura de arte si de a participa la progresul stiintific si la binefacerile lui.

2. Fiecare om are dreptul la ocrotirea intereselor morale si materiale care decurg din orice lucrare stiintifica, literara sau artistica al carei autor este.

ART. 28

Orice persoana are dreptul la o orinduire sociala si internationala in care drepturile si libertatile expuse in prezenta declaratie pot fi pe deplin infaptuite.

ART. 29

1. Orice persoana are indatoriri fata de colectivitate, deoarece numai in cadrul acesteia este posibila dezvoltarea libera si deplina a personalitatii sale.

2. In exercitarea drepturilor si libertatilor sale, fiecare om nu este supus decit numai ingradirilor stabilite prin lege, exclusiv in scopul de a asigura cuvenita recunoastere si respectare a drepturilor si libertatilor altora si ca sa fie satisfacute justele cerinte ale moralei, ordinii publice si bunastarii generale intr-o societate democratica.

3. Aceste drepturi si libertati nu vor putea fi in nici un caz exercitate contrar scopurilor si principiilor Organizatiei Natiunilor Unite.

ART. 30

Nici o dispozitie a prezentei Declaratii nu poate fi interpretata ca implicind pentru vreun stat, grupare sau persoana dreptul de a se deda la vreo activitate sau de a savirsi vreun act indreptat spre desfiintarea unor drepturi sau libertati enuntate in prezenta declaratie. "

Exemple de constituții

Constituția României

<https://www.constitutiaromaniei.ro/textul-integral/>

Textul integral

TITLUL I – Principii generale

Art. 1 – Statul român

- (1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.
- (2) Forma de guvernământ a statului român este republica.
- (3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.
- (4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale.
- (5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Art. 2 – Suveranitatea

- (1) Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.
- (2) Nici un grup și nici o persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.

Art. 3 – Teritoriul

- (1) Teritoriul României este inalienabil.
- (2) Frontierele țării sunt consfințite prin lege organică, cu respectarea principiilor și a celorlalte norme general admise ale dreptului internațional.
- (3) Teritoriul este organizat, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe. În condițiile legii, unele orașe sunt declarate municipii.
- (4) Pe teritoriul statului român nu pot fi strămutate sau colonizate populații străine.

Art. 4 – Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

- (1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi.
- (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Art. 5 – Cetățenia

- (1) Cetățenia română se dobândește, se păstrează sau se pierde în condițiile prevăzute de legea organică.
- (2) Cetățenia română nu poate fi retrasă aceluia care a dobândit-o prin naștere.

Art. 6 – Dreptul la identitate

- (1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.
- (2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.

Art. 7 – Români din străinătate

Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt.

Art. 8 – Pluralismul și partidele politice

(1) Pluralismul în societatea românească este o condiție și o garanție a democrației constituționale.

(2) Partidele politice se constituie și își desfășoară activitatea în condițiile legii. Ele contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației.

Art. 9 – Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale

Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii. Ele contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor lor.

Art. 10 – Relații internaționale

România întreține și dezvoltă relații pașnice cu toate statele și, în acest cadru, relații de bună vecinătate, întemeiate pe principiile și pe celelalte norme general admise ale dreptului internațional.

Art. 11 – Dreptul internațional și dreptul intern

(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.

(3) În cazul în care un tratat la care România urmează să devină parte cuprinde dispoziții contrare Constituției, ratificarea lui poate avea loc numai după revizuirea Constituției.

Art. 12 – Simboluri naționale

(1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu.

(2) Ziua națională a României este 1 Decembrie.

(3) Imnul național al României este "Deșteaptă-te române".

(4) Stema țării și sigiliul statului sunt stabilite prin legi organice.

Art. 13 – Limba oficială

În România, limba oficială este limba română.

Art. 14 – Capitala

Capitala României este municipiul București.

TITLUL II – Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale

CAPITOLUL I – Dispoziții comune

Art. 15 – Universalitatea

(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale.

Art. 17 – Cetățenii români în străinătate

Cetățenii români se bucură în străinătate de protecția statului român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelor care nu sunt compatibile cu absența lor din țară.

Art. 18 – Cetățenii străini și apatrizii

(1) Cetățenii străini și apatrizii care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi.

(2) Dreptul de azil se acordă și se retrage în condițiile legii, cu respectarea tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte.

Art. 19 – Extrădarea și expulzarea

(1) Cetățeanul român nu poate fi extrădat sau expulzat din România.

(2) Prin derogare de la prevederile alineatului (1), cetățenii români pot fi extrădați în baza convențiilor internaționale la care România este parte, în condițiile legii și pe bază de reciprocitate.

(3) Cetățenii străini și apatrizii pot fi extrădați numai în baza unei convenții internaționale sau în condiții de reciprocitate.

(4) Expulzarea sau extrădarea se hotărăște de justiție.

Art. 20 – Tratatelor internaționale privind drepturile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Art. 21 – Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.

CAPITOLUL II – Drepturile și libertățile fundamentale

Art. 22 – Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică

- (1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.
- (2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.
- (3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.

Art. 23 – Libertatea individuală

- (1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.
- (2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.
- (3) Reținerea nu poate depăși 24 de ore.
- (4) Arestarea preventivă se dispune de judecător și numai în cursul procesului penal.
- (5) În cursul urmăririi penale arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească un termen rezonabil, și nu mai mult de 180 de zile.
- (6) În faza de judecată instanța este obligată, în condițiile legii, să verifice periodic, și nu mai târziu de 60 de zile, legalitatea și temeinicia arestării preventive și să dispună, de îndată, punerea în libertate a inculpatului, dacă temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau dacă instanța constată că nu există temeiuri noi care să justifice menținerea privării de libertate.
- (7) Încheierile instanței privind măsura arestării preventive sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege.
- (8) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință, în limba pe care o înțelege, motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea, în cel mai scurt termen; învinuirea se aduce la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.
- (9) Punerea în libertate a celui reținut sau arestat este obligatorie, dacă motivele acestor măsuri au dispărut, precum și în alte situații prevăzute de lege.
- (10) Persoana arestată preventiv are dreptul să ceară punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauțiune.
- (11) Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.
- (12) Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.
- (13) Sancțiunea privativă de libertate nu poate fi decât de natură penală.

Art. 24 – Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

Art. 25 – Libera circulație

- (1) Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat. Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept.

(2) Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.

Art. 26 – Viața intimă, familială și privată

(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.

(2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.

Art. 27 – Inviolabilitatea domiciliului

(1) Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără învoirea acesteia.

(2) De la prevederile alineatului (1) se poate deroga prin lege pentru următoarele situații:

- a) executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești;
- b) înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane;
- c) apărarea securității naționale sau a ordinii publice;
- d) prevenirea răspândirii unei epidemii.

(3) Percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege.

(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, în afară de cazul infracțiunilor flagrante.

Art. 28 – Secretul corespondenței

Secretul scrisorilor, al telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare este inviolabil.

Art. 29 – Libertatea conștiinței

(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngărdite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjpire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.

Art. 30 – Libertatea de exprimare

(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.

Art. 31 – Dreptul la informație

(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

(3) Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecție a tinerilor sau securitatea națională.

(4) Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice.

(5) Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.

Art. 32 – Dreptul la învățătură

(1) Dreptul la învățătură este asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare.

(2) Învățământul de toate gradele se desfășoară în limba română. În condițiile legii, învățământul se poate desfășura și într-o limbă de circulație internațională.

(3) Dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale de a învăța limba lor maternă și dreptul de a putea fi instruite în această limbă sunt garantate; modalitățile de exercitare a acestor drepturi se stabilesc prin lege.

(4) Învățământul de stat este gratuit, potrivit legii. Statul acordă burse sociale de studii copiilor și tinerilor proveniți din familii defavorizate și celor instituționalizați, în condițiile legii.

(5) Învățământul de toate gradele se desfășoară în unități de stat, particulare și confesionale, în condițiile legii.

(6) Autonomia universitară este garantată.

(7) Statul asigură libertatea învățământului religios, potrivit cerințelor specifice fiecărui cult. În școlile de stat, învățământul religios este organizat și garantat prin lege.

Art. 33 – Accesul la cultură

(1) Accesul la cultură este garantat, în condițiile legii.

(2) Libertatea persoanei de a-și dezvolta spiritualitatea și de a accede la valorile culturii naționale și universale nu poate fi îngrădită.

(3) Statul trebuie să asigure păstrarea identității spirituale, sprijinirea culturii naționale, stimularea artelor, protejarea și conservarea moștenirii culturale, dezvoltarea creativității contemporane, promovarea valorilor culturale și artistice ale României în lume.

Art. 34 – Dreptul la ocrotirea sănătății

(1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.

(2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.

(3) Organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc potrivit legii.

Art. 35 – Dreptul la mediu sănătos

(1) Statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic.

(2) Statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept.

(3) Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul înconjurător.

Art. 36 – Dreptul de vot

(1) Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv.

(2) Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.

Art. 37 – Dreptul de a fi ales

(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în Art. 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit Art. 40 alineatul (3).

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele administrației publice locale, vârsta de cel puțin 33 de ani pentru a fi aleși în Senat și vârsta de cel puțin 35 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României.

Art. 38 – Dreptul de a fi ales în Parlamentul European

În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii români au dreptul de a alege și de a fi aleși în Parlamentul European.

Art. 39 – Libertatea întrunirilor

Mitingurile, demonstrațiile, procesiunile sau orice alte întruniri sunt libere și se pot organiza și desfășura numai în mod pașnic, fără nici un fel de arme.

Art. 40 – Dreptul de asociere

(1) Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.

(2) Partidele sau organizațiile care, prin scopurile ori prin activitatea lor, militează împotriva pluralismului politic, a principiilor statului de drept ori a suveranității, a integrității sau a

independenței României sunt neconstituționale.

(3) Nu pot face parte din partide politice judecătoria Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.

(4) Asociațiile cu caracter secret sunt interzise.

Art. 41 – Munca și protecția socială a muncii

(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

(3) Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore.

(4) La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații.

(5) Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.

Art. 42 – Interzicerea muncii forțate

(1) Munca forțată este interzisă.

(2) Nu constituie muncă forțată:

a) activitățile pentru îndeplinirea îndatoririlor militare, precum și cele desfășurate, potrivit legii, în locul acestora, din motive religioase sau de conștiință;

b) munca unei persoane condamnate, prestată în condiții normale, în perioada de detenție sau de libertate condiționată;

c) prestațiile impuse în situația creată de calamități ori de alt pericol, precum și cele care fac parte din obligațiile civile normale stabilite de lege.

Art. 43 – Dreptul la grevă

(1) Salariații au dreptul la grevă pentru apărarea intereselor profesionale, economice și sociale.

(2) Legea stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate.

Art. 44 – Dreptul de proprietate privată

(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.

Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.

(4) Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a

unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.

(5) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(6) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(7) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(8) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(9) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Art. 45 – Libertatea economică

Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.

Art. 46 – Dreptul la moștenire

Dreptul la moștenire este garantat.

Art. 47 – Nivelul de trai

(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii.

Art. 48 – Familia

(1) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

(2) Condițiile de încheiere, de desfacere și de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege. Căsătoria religioasă poate fi celebrată numai după căsătoria civilă.

(3) Copiii din afara căsătoriei sunt egali în fața legii cu cei din căsătorie.

Art. 49 – Protecția copiilor și a tinerilor

(1) Copiii și tinerii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor.

(2) Statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege.

(3) Exploatarea minorilor, folosirea lor în activități care le-ar dăuna sănătății, moralității sau care le-ar pune în primejdie viața ori dezvoltarea normală sunt interzise.

(4) Minorii sub vârsta de 15 ani nu pot fi angajați ca salariați.

(5) Autoritățile publice au obligația să contribuie la asigurarea condițiilor pentru participarea liberă a tinerilor la viața politică, socială, economică, culturală și sportivă a țării.

Art. 50 – Protecția persoanelor cu handicap

Persoanele cu handicap se bucură de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor.

Art. 51 – Dreptul de petiționare

- (1) Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor.
- (2) Organizațiile legal constituite au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.
- (3) Exercițarea dreptului de petiționare este scutită de taxă.
- (4) Autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii.

Art. 52 – Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

- (1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.
- (2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.
- (3) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare. Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. 53 – Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.
- (2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.

CAPITOLUL III – Îndatoririle fundamentale

Art. 54 – Fidelitatea față de țară

- (1) Fidelitatea față de țară este sacră.
- (2) Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege.

Art. 55 – Apărarea țării

- (1) Cetățenii au dreptul și obligația să apere România.
- (2) Condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare se stabilesc prin lege organică.

(3) Cetățenii pot fi încorporați de la vârsta de 20 de ani și până la vârsta de 35 de ani, cu excepția voluntarilor, în condițiile legii organice.

Art. 56 – Contribuții financiare

(1) Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.

(2) Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

(3) Orice alte prestații sunt interzise, în afara celor stabilite prin lege, în situații excepționale.

Art. 57 – Exercițarea drepturilor și a libertăților

Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

CAPITOLUL IV – Avocatul Poporului

Art. 58 – Numirea și rolul

(1) Avocatul Poporului este numit pe o durată de 5 ani pentru apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Adjuncții Avocatului Poporului sunt specializați pe domenii de activitate.

(2) Avocatul Poporului și adjuncții săi nu pot îndeplini nici o altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

(3) Organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului se stabilesc prin lege organică.

Art. 59 – Exercițarea atribuțiilor

(1) Avocatul Poporului își exercită atribuțiile din oficiu sau la cererea persoanelor lezate în drepturile și în libertățile lor, în limitele stabilite de lege.

(2) Autoritățile publice sunt obligate să asigure Avocatului Poporului sprijinul necesar în exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 60 – Raportul în fața Parlamentului

Avocatul Poporului prezintă celor două Camere ale Parlamentului rapoarte, anual sau la cererea acestora. Rapoartele pot conține recomandări privind legislația sau măsuri de altă natură, pentru ocrotirea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

TITLUL III – Autoritățile publice

CAPITOLUL I – Parlamentul

SECȚIUNEA 1 – Organizare și funcționare

Art. 61 – Rolul și structura

(1) Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

(2) Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.

Art. 62 – Alegerea Camerelor

(1) Camera Deputaților și Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale.

(2) Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație.

(3) Numărul deputaților și al senatorilor se stabilește prin legea electorală, în raport cu populația țării.

Art. 63 – Durata mandatului

(1) Camera Deputaților și Senatul sunt alese pentru un mandat de 4 ani, care se prelungește de drept în stare de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență, până la încetarea acestora.

(2) Alegerile pentru Camera Deputaților și pentru Senat se desfășoară în cel mult 3 luni de la expirarea mandatului sau de la dizolvarea Parlamentului.

(3) Parlamentul nou ales se întrunește, la convocarea Președintelui României, în cel mult 20 de zile de la alegeri.

(4) Mandatul Camerelor se prelungește până la întrunirea legală a noului Parlament. În această perioadă nu poate fi revizuită Constituția și nu pot fi adoptate, modificate sau abrogate legi organice.

(5) Proiectele de legi sau propunerile legislative înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului precedent își continuă procedura în noul Parlament.

Art. 64 – Organizarea internă

(1) Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu. Resursele financiare ale Camerelor sunt prevăzute în bugetele aprobate de acestea.

(2) Fiecare Cameră își alege un birou permanent. Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului se aleg pe durata mandatului Camerelor. Ceilalți membri ai birourilor permanente sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni. Membrii birourilor permanente pot fi revocați înainte de expirarea mandatului.

(3) Deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere.

(4) Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune.

(5) Birourile permanente și comisiile parlamentare se alcătuiesc potrivit configurației politice a fiecărei Camere.

Art. 65 – Ședințele Camerelor

(1) Camera Deputaților și Senatul lucrează în ședințe separate.

(2) Camerele își desfășoară lucrările și în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru:

- a) primirea mesajului Președintelui României;
- b) aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat;
- c) declararea mobilizării totale sau parțiale;
- d) declararea stării de război;
- e) suspendarea sau încetarea ostilităților militare;
- f) aprobarea strategiei naționale de apărare a țării;
- g) examinarea rapoartelor Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
- h) numirea, la propunerea Președintelui României, a directorilor serviciilor de informații și exercitarea controlului asupra activității acestor servicii;

- i) numirea Avocatului Poporului;
- j) stabilirea statutului deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora;
- k) îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședință comună.

Art. 66 – Sesiuni

(1) Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

(2) Camera Deputaților și Senatul se întrunesc și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a biroului permanent al fiecărei Camere ori a cel puțin o treime din numărul deputaților sau al senatorilor.

(3) Convocarea Camerelor se face de președinții acestora.

Art. 67 – Actele juridice și cvorumul legal

Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor.

Art. 68 – Caracterul public al ședințelor

(1) Ședințele celor două Camere sunt publice.

(2) Camerele pot hotărî ca anumite ședințe să fie secrete.

SECȚIUNEA a 2-a – Statutul deputaților și al senatorilor

Art. 69 – Mandatul reprezentativ

(1) În exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului.

(2) Orice mandat imperativ este nul.

Art. 70 – Mandatul deputaților și al senatorilor

(1) Deputații și senatorii intră în exercițiul mandatului la data întrunirii legale a Camerei din care fac parte, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului. Jurământul se stabilește prin lege organică.

(2) Calitatea de deputat sau de senator încetează la data întrunirii legale a Camerelor nou alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

Art. 71 – Incompatibilități

(1) Nimeni nu poate fi, în același timp, deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(3) Alte incompatibilități se stabilesc prin lege organică.

Art. 72 – Imunitatea parlamentară

(1) Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de

pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera sesizată constată că nu există teme pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.

SECȚIUNEA a 3-a – Legiferarea

Art. 73 – Categoriile de legi

(1) Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

(2) Legile constituționale sunt cele de revizuire a Constituției.

(3) Prin lege organică se reglementează:

- a) sistemul electoral; organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente;
- b) organizarea, funcționarea și finanțarea partidelor politice;
- c) statutul deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora;
- d) organizarea și desfășurarea referendumului;
- e) organizarea Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
- f) regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;
- g) regimul stării de asediu și al stării de urgență;
- h) infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;
- i) acordarea amnistiei sau a grațierii colective;
- j) statutul funcționarilor publici;
- k) contenciosul administrativ;
- l) organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;
- m) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;
- n) organizarea generală a învățământului;
- o) organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;
- p) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială;
- r) statutul minorităților naționale din România;
- s) regimul general al cultelor;
- t) celelalte domenii pentru care în Constituție se prevede adoptarea de legi organice.

Art. 74 – Inițiativa legislativă

(1) Inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Cetățenii care își manifestă dreptul la inițiativă legislativă trebuie să provină din cel puțin un sfert din județele țării, iar în fiecare din aceste județe, respectiv în municipiul București, trebuie să fie înregistrate cel puțin 5.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.

(2) Nu pot face obiectul inițiativei legislative a cetățenilor problemele fiscale, cele cu caracter

internațional, amnistia și grațierea.

(3) Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea proiectului de lege către Camera competentă să îl adopte, ca primă Cameră sesizată.

(4) Deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi.

(5) Propunerile legislative se supun dezbaterii mai întâi Camerei competente să le adopte, ca primă Cameră sesizată.

Art. 75 – Sesizarea Camerelor

(1) Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri, precum și proiectele legilor organice prevăzute la Art. 31 alineatul (5), Art. 40 alineatul (3), Art. 55 alineatul (2), Art. 58 alineatul (3), Art. 73 alineatul (3) literele e), k), l), n), o), Art. 79 alineatul (2), Art. 102 alineatul (3), Art. 105 alineatul (2), Art. 117 alineatul (3), Art. 118 alineatele (2) și (3), Art. 120 alineatul (2), Art. 126 alineatele (4) și (5) și Art. 142 alineatul (5). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.

(2) Prima Cameră sesizată se pronunță în termen de 45 de zile. Pentru coduri și alte legi de complexitate deosebită termenul este de 60 de zile. În cazul depășirii acestor termene se consideră că proiectele de legi sau propunerile legislative au fost adoptate.

(3) După adoptare sau respingere de către prima Cameră sesizată, proiectul sau propunerea legislativă se trimite celeilalte Camere care va decide definitiv.

(4) În cazul în care prima Cameră sesizată adoptă o prevedere care, potrivit alineatului (1), intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și cea de-a doua Cameră este de acord. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă, legea se întoarce la prima Cameră sesizată, care va decide definitiv în procedură de urgență.

(5) Dispozițiile alineatului (4) referitoare la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Camera decizională adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține primei Camere.

Art. 76 – Adoptarea legilor și a hotărârilor

(1) Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.

(2) Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră.

(3) La cererea Guvernului sau din proprie inițiativă, Parlamentul poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative cu procedură de urgență, stabilită potrivit regulamentului fiecărei Camere.

Art. 77 – Promulgarea legii

(1) Legea se trimite, spre promulgare, Președintelui României. Promulgarea legii se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire.

(2) Înainte de promulgare, Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea

legii.

(3) Dacă Președintele a cerut reexaminarea legii ori dacă s-a cerut verificarea constituționalității ei, promulgarea legii se face în cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea.

Art. 78 – Intrarea în vigoare a legii

Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei.

Art. 79 – Consiliul Legislativ

(1) Consiliul Legislativ este organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. El ține evidența oficială a legislației României.

(2) Înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ se stabilesc prin lege organică.

CAPITOLUL II – Președintele României

Art. 80 – Rolul Președintelui

(1) Președintele României reprezintă statul român și este garantul independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării.

(2) Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.

Art. 81 – Alegerea Președintelui

(1) Președintele României este ales prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat.

(2) Este declarat ales candidatul care a întrunit, în primul tur de scrutin, majoritatea de voturi ale alegătorilor înscriși în listele electorale.

(3) În cazul în care nici unul dintre candidați nu a întrunit această majoritate, se organizează al doilea tur de scrutin, între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur. Este declarat ales candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi.

(4) Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.

Art. 82 – Validarea mandatului și depunerea jurământului

(1) Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României este validat de Curtea Constituțională.

(2) Candidatul a cărui alegere a fost validată depune în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședință comună, următorul jurământ: "Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!".

Art. 83 – Durata mandatului

(1) Mandatul Președintelui României este de 5 ani și se exercită de la data depunerii jurământului.

(2) Președintele României își exercită mandatul până la depunerea jurământului de Președintele

nou ales.

(3) Mandatul Președintelui României poate fi prelungit, prin lege organică, în caz de război sau de catastrofă.

Art. 84 – Incompatibilități și imunități

(1) În timpul mandatului, Președintele României nu poate fi membru al unui partid și nu poate îndeplini nici o altă funcție publică sau privată.

(2) Președintele României se bucură de imunitate. Prevederile Art. 72 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător.

Art. 85 – Numirea Guvernului

(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru și numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Parlament.

(2) În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele revocă și numește, la propunerea primului-ministru, pe unii membri ai Guvernului.

(3) Dacă prin propunerea de remaniere se schimbă structura sau compoziția politică a Guvernului, Președintele României va putea exercita atribuția prevăzută la alineatul (2) numai pe baza aprobării Parlamentului, acordată la propunerea primului-ministru.

Art. 86 – Consultarea Guvernului

Președintele României poate consulta Guvernul cu privire la probleme urgente și de importanță deosebită.

Art. 87 – Participarea la ședințele Guvernului

(1) Președintele României poate lua parte la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și, la cererea primului-ministru, în alte situații.

(2) Președintele României prezidează ședințele Guvernului la care participă.

Art. 88 – Mesaje

Președintele României adresează Parlamentului mesaje cu privire la principalele probleme politice ale națiunii.

Art. 89 – Dizolvarea Parlamentului

(1) După consultarea președinților celor două Camere și a liderilor grupurilor parlamentare, Președintele României poate să dizolve Parlamentul, dacă acesta nu a acordat votul de încredere pentru formarea Guvernului în termen de 60 de zile de la prima solicitare și numai după respingerea a cel puțin două solicitări de investitură.

(2) În cursul unui an, Parlamentul poate fi dizolvat o singură dată.

(3) Parlamentul nu poate fi dizolvat în ultimele 6 luni ale mandatului Președintelui României și nici în timpul stării de mobilizare, de război, de asediu sau de urgență.

Art. 90 – Referendumul

Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național.

Art. 91 – Atribuții în domeniul politicii externe

(1) Președintele încheie tratate internaționale în numele României, negociate de Guvern, și le

supune spre ratificare Parlamentului, într-un termen rezonabil. Celelalte tratate și acorduri internaționale se încheie, se aprobă sau se ratifică potrivit procedurii stabilite prin lege.

(2) Președintele, la propunerea Guvernului, acreditează și recheamă reprezentanții diplomați ai României și aprobă înființarea, desființarea sau schimbarea rangului misiunilor diplomatice.

(3) Reprezentanții diplomați ai altor state sunt acreditați pe lângă Președintele României.

Art. 92 – Atribuții în domeniul apărării

(1) Președintele României este comandantul forțelor armate și îndeplinește funcția de președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(2) El poate declara, cu aprobarea prealabilă a Parlamentului, mobilizarea parțială sau totală a forțelor armate. Numai în cazuri excepționale, hotărârea Președintelui se supune ulterior aprobării Parlamentului, în cel mult 5 zile de la adoptare.

(3) În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, Președintele României ia măsuri pentru respingerea agresiunii și le aduce neîntârziat la cunoștință Parlamentului, printr-un mesaj. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă de drept în 24 de ore de la declanșarea agresiunii.

(4) În caz de mobilizare sau de război Parlamentul își continuă activitatea pe toată durata acestor stări, iar dacă nu se află în sesiune, se convoacă de drept în 24 de ore de la declararea lor.

Art. 93 – Măsuri excepționale

(1) Președintele României instituie, potrivit legii, starea de asediu sau starea de urgență în întreaga țară ori în unele unități administrativ-teritoriale și solicită Parlamentului încuviințarea măsurii adoptate, în cel mult 5 zile de la luarea acesteia.

(2) Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă de drept în cel mult 48 de ore de la instituirea stării de asediu sau a stării de urgență și funcționează pe toată durata acestora.

Art. 94 – Alte atribuții

Președintele României îndeplinește și următoarele atribuții:

- a) conferă decorații și titluri de onoare;
- b) acordă gradele de mareșal, de general și de amiral;
- c) numește în funcții publice, în condițiile prevăzute de lege;
- d) acordă grațierea individuală.

Art. 95 – Suspendarea din funcție

(1) În cazul săvârșirii unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției, Președintele României poate fi suspendat din funcție de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună, cu votul majorității deputaților și senatorilor, după consultarea Curții Constituționale. Președintele poate da Parlamentului explicații cu privire la faptele ce i se impută.

(2) Propunerea de suspendare din funcție poate fi inițiată de cel puțin o treime din numărul deputaților și senatorilor și se aduce, neîntârziat, la cunoștință Președintelui.

(3) Dacă propunerea de suspendare din funcție este aprobată, în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui.

Art. 96 – Punerea sub acuzare

(1) Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, cu votul a cel puțin două treimi din

numărul deputaților și senatorilor, pot hotărî punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare.

(2) Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de majoritatea deputaților și senatorilor și se aduce, neîntârziat, la cunoștință Președintelui României pentru a putea da explicații cu privire la faptele ce i se impută.

(3) De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii Președintele este suspendat de drept.

(4) Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Președintele este demis de drept la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

Art. 97 – Vacanța funcției

(1) Vacanța funcției de Președinte al României intervine în caz de demisie, de demitere din funcție, de imposibilitate definitivă a exercitării atribuțiilor sau de deces.

(2) În termen de 3 luni de la data la care a intervenit vacanța funcției de Președinte al României, Guvernul va organiza alegeri pentru un nou Președinte.

Art. 98 – Interimatul funcției

(1) Dacă funcția de Președinte devine vacantă ori dacă Președintele este suspendat din funcție sau dacă se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură, în ordine, de președintele Senatului sau de președintele Camerei Deputaților.

(2) Atribuțiile prevăzute la articolele 88-90 nu pot fi exercitate pe durata interimatului funcției prezidențiale.

Art. 99 – Răspunderea președintelui interimar

Dacă persoana care asigură interimatul funcției de Președinte al României săvârșește fapte grave, prin care se încalcă prevederile Constituției, se aplică Art. 95 și Art. 98.

Art. 100 – Actele Președintelui

(1) În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența decretului.

(2) Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în Art. 91 alineatele (1) și (2), Art. 92 alineatele (2) și (3), Art. 93 alineatul (1) și Art. 94 literele a), b) și d) se contrasemnează de primul-ministru.

Art. 101 – Indemnizația și celelalte drepturi

Indemnizația și celelalte drepturi ale Președintelui României se stabilesc prin lege.

CAPITOLUL III – Guvernul

Art. 102 – Rolul și structura

(1) Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Guvernul cooperează cu organismele sociale interesate.

(3) Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică.

Art. 103 – Investitura

(1) Președintele României desemnează un candidat pentru funcția de prim-ministru, în urma consultării partidului care are majoritatea absolută în Parlament ori, dacă nu există o asemenea majoritate, a partidelor reprezentate în Parlament.

(2) Candidatul pentru funcția de prim-ministru va cere, în termen de 10 zile de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului și a întregii liste a Guvernului.

(3) Programul și lista Guvernului se dezbate de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună. Parlamentul acordă încredere Guvernului cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Art. 104 – Jurământul de credință

(1) Primul-ministru, miniștrii și ceilalți membri ai Guvernului vor depune individual, în fața Președintelui României, jurământul de la Art. 82.

(2) Guvernul în întregul său și fiecare membru în parte își exercită mandatul, începând de la data depunerii jurământului.

Art. 105 – Incompatibilități

(1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator. De asemenea, ea este incompatibilă cu exercitarea unei funcții de reprezentare profesională salarizate în cadrul organizațiilor cu scop comercial.

(2) Alte incompatibilități se stabilesc prin lege organică.

Art. 106 – Încetarea funcției de membru al Guvernului

Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 107 – Primul-ministru

(1) Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin. De asemenea, prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate.

(2) Președintele României nu îl poate revoca pe primul-ministru.

(3) Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la Art. 106, cu excepția revocării, sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile primului-ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern.

(4) Prevederile alineatului (3) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

Art. 108 – Actele Guvernului

(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.

(3) Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.

(4) Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.

Art. 109 – Răspunderea membrilor Guvernului

(1) Guvernul răspunde politic numai în fața Parlamentului pentru întreaga sa activitate. Fiecare membru al Guvernului răspunde politic solidar cu ceilalți membri pentru activitatea Guvernului și pentru actele acestuia.

(2) Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor. Dacă s-a cerut urmărirea penală, Președintele României poate dispune suspendarea acestora din funcție. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile membrilor Guvernului sunt reglementate printr-o lege privind responsabilitatea ministerială.

Art. 110 – Încetarea mandatului

(1) Guvernul își exercită mandatul până la data validării alegerilor parlamentare generale.

(2) Guvernul este demis la data retragerii de către Parlament a încrederii acordate sau dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la Art. 106, cu excepția revocării, ori este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute în alineatul (2) sunt aplicabile prevederile Art. 103.

(4) Guvernul al cărui mandat a încetat potrivit alineatelor (1) și (2) îndeplinește numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice, până la depunerea jurământului de membrii noului Guvern.

CAPITOLUL IV – Raporturile Parlamentului cu Guvernul

Art. 111 – Informarea Parlamentului

(1) Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora. În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie.

(2) Membrii Guvernului au acces la lucrările Parlamentului. Dacă li se solicită prezența, participarea lor este obligatorie.

Art. 112 – Întrebări, interpelări și moțiuni simple

(1) Guvernul și fiecare dintre membrii săi au obligația să răspundă la întrebările sau la interpelările formulate de deputați sau de senatori, în condițiile prevăzute de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Camera Deputaților sau Senatul poate adopta o moțiune simplă prin care să-și exprime poziția cu privire la o problemă de politică internă sau externă ori, după caz, cu privire la o problemă ce a făcut obiectul unei interpelări.

Art. 113 – Moțiunea de cenzură

(1) Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, pot retrage încrederea acordată Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură, cu votul majorității deputaților și senatorilor.

(2) Moțiunea de cenzură poate fi inițiată de cel puțin o pătrime din numărul total al deputaților și

senatorilor și se comunică Guvernului la data depunerii.

(3) Moțiunea de cenzură se dezbate după 3 zile de la data când a fost prezentată în ședința comună a celor două Camere.

(4) Dacă moțiunea de cenzură a fost respinsă, deputații și senatorii care au semnat-o nu mai pot iniția, în aceeași sesiune, o nouă moțiune de cenzură, cu excepția cazului în care Guvernul își angajează răspunderea potrivit Art. 114.

Art. 114 – Angajarea răspunderii Guvernului

(1) Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședință comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege.

(2) Guvernul este demis dacă o moțiune de cenzură, depusă în termen de 3 zile de la prezentarea programului, a declarației de politică generală sau a proiectului de lege, a fost votată în condițiile Art. 113.

(3) Dacă Guvernul nu a fost demis potrivit alineatului (2), proiectul de lege prezentat, modificat sau completat, după caz, cu amendamente acceptate de Guvern, se consideră adoptat, iar aplicarea programului sau a declarației de politică generală devine obligatorie pentru Guvern.

(4) În cazul în care Președintele României cere reexaminarea legii adoptate potrivit alineatului (3), dezbaterile acestea se va face în ședința comună a celor două Camere.

Art. 115 – Delegarea legislativă

(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la Art. 76 alineatul (1).

(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

(7) Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care

vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).

(8) Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

CAPITOLUL V – Administrația publică

SECȚIUNEA 1 – Administrația publică centrală de specialitate

Art. 116 – Structura

(1) Ministerele se organizează numai în subordinea Guvernului.

(2) Alte organe de specialitate se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome.

Art. 117 – Înființarea

(1) Ministerele se înființează, se organizează și funcționează potrivit legii.

(2) Guvernul și ministerele, cu avizul Curții de Conturi, pot înființa organe de specialitate, în subordinea lor, numai dacă legea le recunoaște această competență.

(3) Autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică.

Art. 118 – Forțele armate

(1) Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale. În condițiile legii și ale tratatelor internaționale la care România este parte, armata contribuie la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară și participă la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii.

(2) Structura sistemului național de apărare, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum și statutul cadrelor militare, se stabilesc prin lege organică.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și celorlalte componente ale forțelor armate stabilite potrivit legii.

(4) Organizarea de activități militare sau paramilitare în afara unei autorități statale este interzisă.

(5) Pe teritoriul României pot intra, staționa, desfășura operațiuni sau trece trupe străine numai în condițiile legii sau ale tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 119 – Consiliul Suprem de Apărare a Țării

Consiliul Suprem de Apărare a Țării organizează și coordonează unitar activitățile care privesc apărarea țării și securitatea națională, participarea la menținerea securității internaționale și la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară, precum și la acțiuni de menținere sau de restabilire a păcii.

SECȚIUNEA a 2-a – Administrația publică locală

Art. 120 – Principii de bază

(1) Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice.

(2) În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în

relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică.

Art. 121 – Autorități comunale și orașenești

(1) Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii.

(2) Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.

(3) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) se pot constitui și în subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor.

Art. 122 – Consiliul județean

(1) Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.

(2) Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii.

Art. 123 – Prefectul

(1) Guvernul numește un prefect în fiecare județ și în municipiul București.

(2) Prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local și conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

(3) Atribuțiile prefectului se stabilesc prin lege organică.

(4) Între prefecti, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare.

(5) Prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. Actul atacat este suspendat de drept.

CAPITOLUL VI – Autoritatea judecătorească

SECȚIUNEA 1 – Instanțele judecătorești

Art. 124 – Înfăptuirea justiției

(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

Art. 125 – Statutul judecătorilor

(1) Judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, în condițiile legii.

(2) Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.

(3) Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

Art. 126 – Instanțele judecătorești

(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin

lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.

Art. 127 – Caracterul public al dezbaterilor

Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege.

Art. 128 – Folosirea limbii materne și a interpretului în justiție

(1) Procedura judiciară se desfășoară în limba română.

(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice.

(3) Modalitățile de exercitare a dreptului prevăzut la alineatul (2), inclusiv prin folosirea de interpreți sau traduceri, se vor stabili astfel încât să nu împiedice buna administrare a justiției și să nu implice cheltuieli suplimentare pentru cei interesați.

(4) Cetățenii străini și apatrizii care nu înțeleg sau nu vorbesc limba română au dreptul de a lua cunoștință de toate actele și lucrările dosarului, de a vorbi în instanță și de a pune concluzii, prin interpret; în procesele penale acest drept este asigurat în mod gratuit.

Art. 129 – Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Art. 130 – Poliția instanțelor

Instanțele judecătorești dispun de poliția pusă în serviciul lor.

SECȚIUNEA a 2-a – Ministerul Public

Art. 131 – Rolul Ministerului Public

(1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.

(3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Art. 132 – Statutul procurorilor

(1) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

(2) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.

SECȚIUNEA a 3-a – Consiliul Superior al Magistraturii

Art. 133 – Rolul și structura

(1) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care:

a) 14 sunt aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Senat; aceștia fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori; prima secție este compusă din 9 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori;

b) 2 reprezentanți ai societății civile, specialiști în domeniul dreptului, care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, aleși de Senat; aceștia participă numai la lucrările în plen;

c) ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Președintele Consiliului Superior al Magistraturii este ales pentru un mandat de un an, ce nu poate fi reînnoit, dintre magistrații prevăzuți la alineatul (2) litera a).

(4) Durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani.

(5) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii se iau prin vot secret.

(6) Președintele României prezidează lucrările Consiliului Superior al Magistraturii la care participă.

(7) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii sunt definitive și irevocabile, cu excepția celor prevăzute la Art. 134 alineatul (2).

Art. 134 – Atribuții

(1) Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați, în condițiile legii.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot.

(3) Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței justiției.

TITLUL IV – Economia și finanțele publice

Art. 135 – Economia

(1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

- c) stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;
- d) exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;
- e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;
- f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;
- g) aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.

Art. 136 – Proprietatea

- (1) Proprietatea este publică sau privată.
- (2) Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.
- (3) Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.
- (4) Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.
- (5) Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

Art. 137 – Sistemul financiar

- (1) Formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege.
- (2) Moneda națională este leul, iar subdiviziunea acestuia, banul. În condițiile aderării la Uniunea Europeană, prin lege organică se poate recunoaște circulația și înlocuirea monedei naționale cu aceea a Uniunii Europene.

Art. 138 – Bugetul public național

- (1) Bugetul public național cuprinde bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele locale ale comunelor, ale orașelor și ale județelor.
- (2) Guvernul elaborează anual proiectul bugetului de stat și pe cel al asigurărilor sociale de stat, pe care le supune, separat, aprobării Parlamentului.
- (3) Dacă legea bugetului de stat și legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu au fost adoptate cu cel puțin 3 zile înainte de expirarea exercițiului bugetar, se aplică în continuare bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat ale anului precedent, până la adoptarea noilor bugete.
- (4) Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii.
- (5) Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.

Art. 139 – Impozite, taxe și alte contribuții

- (1) Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.
- (2) Impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii.
- (3) Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.

Art. 140 – Curtea de Conturi

(1) Curtea de Conturi exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public. În condițiile legii organice, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești specializate.

(2) Curtea de Conturi prezintă anual Parlamentului un raport asupra conturilor de gestiune ale bugetului public național din exercițiul bugetar expirat, cuprinzând și neregulile constatate.

(3) La cererea Camerei Deputaților sau a Senatului, Curtea de Conturi controlează modul de gestionare a resurselor publice și raportează despre cele constatate.

(4) Consilierii de conturi sunt numiți de Parlament pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit. Membrii Curții de Conturi sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe toată durata acestuia. Ei sunt supuși incompatibilităților prevăzute de lege pentru judecători.

(5) Curtea de Conturi se înnoiește cu o treime din consilierii de conturi numiți de Parlament, din 3 în 3 ani, în condițiile prevăzute de legea organică a Curții.

(6) Revocarea membrilor Curții de Conturi se face de către Parlament, în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

Art. 141 – Consiliul Economic și Social

Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.

TITLUL V – Curtea Constituțională

Art. 142 – Structura

(1) Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.

(2) Curtea Constituțională se compune din nouă judecători, numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.

(3) Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României.

(4) Judecătorii Curții Constituționale aleg, prin vot secret, președintele acesteia, pentru o perioadă de 3 ani.

(5) Curtea Constituțională se înnoiește cu o treime din judecătorii ei, din 3 în 3 ani, în condițiile prevăzute de legea organică a Curții.

Art. 143 – Condiții pentru numire

Judecătorii Curții Constituționale trebuie să aibă pregătire juridică superioară, înaltă competență profesională și o vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior.

Art. 144 – Incompatibilități

Funcția de judecător al Curții Constituționale este incompatibilă cu oricare altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul juridic superior.

Art. 145 – Independența și inamovibilitatea

Judecătorii Curții Constituționale sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe durata acestuia.

Art. 146 – Atribuții

Curtea Constituțională are următoarele atribuții:

- a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
- b) se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;
- c) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;
- d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial; excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată și direct de Avocatul Poporului;
- e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii;
- f) veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului;
- g) constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului;
- h) dă aviz consultativ pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României;
- i) veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia;
- j) verifică îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni;
- k) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic;
- l) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legea organică a Curții.

Art. 147 – Deciziile Curții Constituționale

(1) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(2) În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

(3) În cazul în care constituționalitatea tratatului sau acordului internațional a fost constatată potrivit Art. 146 litera b), acesta nu poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate. Tratatul sau acordul internațional constatat ca fiind neconstituțional nu poate fi ratificat.

(4) Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

TITLUL VI – Integrarea euroatlantică

Art. 148 – Integrarea în Uniunea Europeană

(1) Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și pentru aderarea la actele de revizuire a tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(4) Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).

(5) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului proiectele actelor cu caracter obligatoriu înainte ca acestea să fie supuse aprobării instituțiilor Uniunii Europene.

Art. 149 – Aderarea la Tratatul Atlanticului de Nord

Aderarea României la Tratatul Atlanticului de Nord se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

TITLUL VII – Revizuirea Constituției

Art. 150 – Inițiativa revizuirii

(1) Revizuirea Constituției poate fi inițiată de Președintele României la propunerea Guvernului, de cel puțin o pătrime din numărul deputaților sau al senatorilor, precum și de cel puțin 500.000 de cetățeni cu drept de vot.

(2) Cetățenii care inițiază revizuirea Constituției trebuie să provină din cel puțin jumătate din județele țării, iar în fiecare din aceste județe sau în municipiul București trebuie să fie înregistrate cel puțin 20.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.

Art. 151 – Procedura de revizuire

(1) Proiectul sau propunerea de revizuire trebuie adoptată de Camera Deputaților și de Senat, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul membrilor fiecărei Camere.

(2) Dacă prin procedura de mediere nu se ajunge la un acord, Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, hotărăsc cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul deputaților și senatorilor.

(3) Revizuirea este definitivă după aprobarea ei prin referendum, organizat în cel mult 30 de zile de la data adoptării proiectului sau a propunerii de revizuire.

Art. 152 – Limitele revizuirii

(1) Dispozițiile prezentei Constituții privind caracterul național, independent, unitar și indivizibil al statului român, forma republicană de guvernământ, integritatea teritoriului, independența justiției, pluralismul politic și limba oficială nu pot forma obiectul revizuirii.

(2) De asemenea, nici o revizuire nu poate fi făcută dacă are ca rezultat suprimarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor sau a garanțiilor acestora.

(3) Constituția nu poate fi revizuită pe durata stării de asediu sau a stării de urgență și nici în timp de război.

TITLUL VIII – Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 153 – Intrarea în vigoare

Prezenta Constituție intră în vigoare la data aprobării ei prin referendum. La aceeași dată, Constituția din 21 august 1965 este și rămâne în întregime abrogată.

Art. 154 – Conflictul temporal de legi

(1) Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții.

(2) Consiliul Legislativ, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a legii sale de organizare, va examina conformitatea legislației cu prezenta Constituție și va face Parlamentului sau, după caz, Guvernului, propuneri corespunzătoare.

Art. 155 – Dispoziții tranzitorii

(1) Proiectele de legi și propunerile legislative în curs de legiferare se dezbat și se adoptă potrivit dispozițiilor constituționale anterioare intrării în vigoare a legii de revizuire.

(2) Instituțiile prevăzute de Constituție, existente la data intrării în vigoare a legii de revizuire, rămân în funcțiune până la constituirea celor noi.

(3) Prevederile alineatului (1) al Art. 83 se aplică începând cu următorul mandat prezidențial.

(4) Dispozițiile cu privire la Înalta Curte de Casație și Justiție vor fi aduse la îndeplinire în cel mult 2 ani de la data intrării în vigoare a legii de revizuire.

(5) Judecătorii în funcție ai Curții Supreme de Justiție și consilierii de conturi numiți de Parlament își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți. Pentru asigurarea înnoirii Curții de Conturi din 3 în 3 ani, la expirarea mandatului actualilor consilieri de conturi aceștia vor putea fi numiți pentru încă un mandat de 3 ani sau de 6 ani.

(6) Până la constituirea instanțelor judecătorești specializate, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi vor fi soluționate de către instanțele judecătorești ordinare.

Art. 156 – Republicarea Constituției

Legea de revizuire a Constituției se publică în Monitorul Oficial al României în termen de 5 zile de la data adoptării. Constituția, modificată și completată, după aprobarea prin referendum, se republică de către Consiliul Legislativ, cu reactualizarea denumirilor, dându-se textelor o nouă numerotare.

8 Asemenea individul are și datorii către societate. Voi scrie despre două

dintre ele: un comportament sfânt și plătirea de taxe.

9 Comportamentul sfânt al unui individ nu este trebuincios numai pentru a îl convinge pe Dumnezeu pentru a transforma o planetă vecină. Este trebuincios și apoi. Este un stil de viață care este trebuincios a îl avea mereu. În relația cu politica este corect a avea un comportament sfânt și a îl ruga pe Dumnezeu pentru a ajuta conducătorii țării. De exemplu:

Psalmul 61:7,8:

„Tu adaugi zile la zilele împăratului: lungească-i-se anii pe vecie!
În veci să rămână el pe scaunul de domnie, înaintea lui Dumnezeu!
Fă ca bunătatea și credincioșia Ta să vegheze asupra lui!”

Greșit este a avea un comportament viciat și a da vina pe conducerea țării pentru situația grea în care este țara. Următorul citat din prima carte a Filocaliei(2011), în capitolul despre Antonie cel Mare, învățătura 121 este explicat că Dumnezeu pedepsește poporul cu conducători răi pentru păcatele acestuia:

„Câte le face Dumnezeu ca un bun, pentru om le face; iar câte le face omul, și le face, fie bune, fie rele. Și ca să nu te ispitească fericirea celor răi, să știi că precum cetățile nutresc pe călăii obștești nu ca să le laude reaua lor faptă, ci ca prin ei să pedepsească pe cei nevrednici, în același chip și Dumnezeu îngăduie ca cei răi să stăpânească peste cele lumești, pentru ca printr-înșii să se pedepsească cei neevlavioși. La urmă și pe stăpânitori îi dă judecății, ca pe unii ce nu au slujit lui Dumnezeu, ci prin răutatea lor au pricinuit necazuri grele oamenilor.”

Dacă poporul este păcătos conducerea țării nu are cum a fi bună cu el.

10 Este trebuincios a plăti taxe la stat chiar dacă nu sunt de acord până la cel mai mic detaliu cu ce face guvernul și/sau cu toate legile care sunt în vigoare. O gândire de tipul totul sau nimic nu este corectă. Numai în situații în care păcate grave ca crima sau furtul devin legale sau chiar obligatorii este corect a mă retrage din viața publică. Altfel este corect a contribui la binele comun și prin plătirea de taxe, a mă implica în viața publică și a evita a comite infracțiuni și a intra în crima organizată. Nu vreau să intru în conflict cu legea și să ajung să fac parte din crima organizată. Consider că oamenii pot colabora în mod pașnic.

Sunt două moduri de a intra în conflict cu legea:

1 fac o infracțiune fără să știu - în acest caz mă căiesc și nu o mai fac;

2 nu sunt de acord cu o anumită lege sau cu un anumit detaliu al unei legi și în acest caz, să încerc pe căi legale să explic altora modul cum vreau eu să fie acea lege și să încerc să schimb acea lege.

„Pas cu pas” de Klaus Iohannis, pag 25:

.....am început să-mi doresc să fac ceva să schimb lucrurile (= situația) din România.

Implicarea în viața publică și politică este trebuincioasă pentru că omul este

judecat individual însă și colectiv. Această judecată mai este numită și judecata de obște. Am înțeles această judecată astfel:

The Vengeful One, Disturbed

"He is observing the chaos, taking in the lack of raw humanity

It's as if the entire world's fallen in love with their insanity

Hear the innocent voices scream

As their tormentors laugh through all of it

No forgiveness from all I've seen

The degradation I cannot forget

So sleep soundly in your beds tonight

For judgement falls upon you at first light

I'm the hand of God

I'm the dark messiah

I'm the vengeful one

(Look inside and see what you're becoming)

In the blackest moment of a dying world

What have you become

(Look inside and see what you're becoming)

As the violence surges

And the teeming masses have been terrorized

The human predators all gone mad

Are reaping profits born from their demise

The rabid media plays their roles

Stoking the flames of war to no surprise

Only too eager to sell their souls
For the apocalypse must be televised

So sleep soundly in your beds tonight
For judgement falls upon you at first light

I'm the hand of *God*
I'm the dark messiah
I'm the vengeful one
(Look inside and see what you're becoming)
In the blackest moment of a dying world
What have you become
(Look inside and see what you're becoming)

When you die
You'll know why
For you cannot be saved
With all the world enslaved
When you die
You'll know why

You'll die
You'll know why
For you cannot be saved
This world is too depraved
When you die
You'll know why

I'm the hand of God

I'm the dark messiah

I'm the vengeful one

(Look inside and see what you're becoming)

In the blackest moment of a dying world

What have you become

(Look inside and see what you're becoming)

I'm the hand of God

I'm the dark messiah

I'm the vengeful one

(Look inside and see what you're becoming)

In the blackest moment of a dying world

What have you become

(Look inside and see what you're becoming)

(Look inside and see what you're becoming)"

Nu este corect a deveni complet individualiști și a ne izola de societate și a ignora răul care este în societate și care cel mai probabil va continua a crește dacă cei buni nu se implică în lupta împotriva răului în spațiul public.

"When you die // Când mori

You'll know why // Vei ști de ce

For you cannot be saved // Pentru că nu poți fi salvat

With all the world enslaved // În situația în care toată planeta e însclavată

When you die // Când mori

You'll know why // Vei ști de ce

You'll die // Vei muri

You'll know why // Vei ști de ce

For you cannot be saved // Pentru că nu poți fi salvat

This world is too depraved // Această planetă este prea depravată

When you die // Când mori

You'll know why" // Vei ști de ce

La extrema cealaltă a izolării și ignorării răului din societate este contopirea

totală cu societate și acceptarea păcatelor populare.

Judge Jeanine:

<https://www.facebook.com/aurelian.petre.duminica/posts/1852695434929220>

"The mom says: "Who took the cookies? She took the cookies? You took the cookies? Everybody took the cookies." Is ... no one's fault. [This thinking is wrong.] The truth is [or the correct thinking is]: is all their fault."

„Mama întrabă: „Cine a luat prăjiturile? Ea a luat prăjiturile? Tu ai luat prăjiturile? Toți au luat din prăjituri.” Deci nu e vina nimănui. [Acest mod de a gândi este greșit.] Adevărul este [sau modul corect de a gândi este]: este vina tuturor.”

Dacă individul face un păcat popular, nu este absolvit de vină. Acea comunitate va fi chemată la judecată colectivă. Individul va fi întrebat ce a făcut în legătură cu legile greșite ale societății, cum s-a implicat în politică pentru a schimba legile greșite ale societății, cum a luptat împotriva nedreptăților din societate etc. Dacă nu va avea nici o activitate cu care poate a se apăra, cel mai probabil va fi găsit vinovat.

Mahatma Gandhi:

"Even if you are a minority of one, the truth is the truth."

Scuza „Am făcut un păcat pentru că toți ceilalți îl făceau” nu va fi acceptată la infinit.

Plato:

"One of the penalties for refusing to participate in politics is that you end up being governed by your inferiors."

Creștinii trebuie să contribuie la realizarea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Trebuie să fie sfinți pentru a se putea apăra la judecata individuală și trebuie să se implice în viața publică și politică pentru a se putea apăra la judecata colectivă.

Articol care învață împotriva practicii medicinale moderne de vaccinare și care ar trebui să fie scopul unui medic

1 Scopul unui preot este să educe religios pe ceilalți.

2 Scopul unui psiholog este să educe pe ceilalți cum trebuie să gândească și cum trebuie să aplice diverse învățături (spirituale, religioase etc.).

3 Scopul unui doctor este să creeze o legătură în gândirea pacientului între durerile

care le are și păcatele comise.

4 După ce această legătură este învățată și acceptată de pacient, acesta se poate duce la preoți și/sau psihologi pentru a învăța comportamentele corecte necesare.

5 De aceea, terapiile folosite de doctorii ar trebui a fi minime și minim de invazive.

6 În antichitate, vaccinarea a fost o metodă de tratament care a fost folosită când pacientul era bonlav. Vaccinarea din sistemul de sănătate modern este o practică medicinală greșit înțeleasă și greșit utilizată.

7 Prevenția bolilor se face prin igienă, stil de viață sănătos și o viață virtuoasă.

8 Fie că ne referim la medicamente care previn boli sau medicamente care tratează boli, este greșit ca cineva a avea pretenția ca medicamentele să-l facă și să-l țină sănătos dacă acea persoană este o persoană păcătoasă.

9 Medicamentele nu pot substitui o viață virtuoasă.

Despre apărarea gramaticii și vocabularului limbii

1 Apărarea gramaticii și a vocabularului limbii contribuie la apărarea Bibliei, a cărților religioase scrise despre Biblie și a culturii la modul general.

2 Apărarea gramaticii și a vocabularului limbii înseamnă folosirea corectă a regulilor gramaticale și a cuvintelor și a sensurilor cuvintelor din dicționar.

3 Această apărare trebuie făcută atât de oamenii obișnuiți cât și de oamenii de cultură.

4 De ce oamenii obișnuiți trebuie a își apăra limba?

Când vorbesc cu cineva și folosește o expresie personală sau un cuvânt greșit să nu las necorectată acea exprimare în acea circumstanță chiar dacă eu subînțeleg ce vrea să spună. Regula asta este pentru că s-ar putea să fie entități care ascultă ce vorbim sau care o să citească viața mea sau a acelei persoane în viitor și să nu știe contextul sau mai bine zis înțelesul personal pe care îl atribuie celălalt aceluși cuvânt sau expresie și să nu înțeleagă ce spune cu adevărat/de fapt celălalt. De aceea să spun:

- Spunând ... tu de fapt vrei să spui...

Dacă nici eu nu înțeleg exact ce vrea să spună să îl întreb:

-Ce vrei să spui de fapt prin...?

Avertizare legată de această regulă: persoanele care le corectez s-ar putea să se enerveze și cu cât le corectez mai mult cu atât s-ar putea să se enerveze mai mult.

Desigur și eu trebuie a avea grijă a nu folosi expresii personale, cuvinte cu sens

greșit sau cu sens figurat.

De asemenea, trebuie a folosi sensul propriu al cuvintelor pentru a mă apăra de persoane care încearcă a mă păcăli a face vrăji în mod inconștient și/sau a mă păcăli în oricare alt fel.

Trebuie a folosi numai sensul propriu al cuvintelor.

Trebuie a evita a mai folosi expresii și/sau sensul figurat al cuvintelor. Am scris această regulă pentru că expresiile de stil (adică figurile de stil) ca epitete, metafore etc. păcălesc sistemul emoțional și sunt un abuz asupra sistemului emoțional. Mai mult, există o probabilitate ca aceste expresii de stil a fi acceptate de dicționar sau sunt inventate în mod direct noi expresii care sunt acceptate de dicționar. Aceste acceptări schimbă vocabularul limbii și există o probabilitate ca aceste schimbări a duce la neînțelgeri între vorbitorii limbii și la complicații care se pot forma de la aceste neînțelegeri. Și mă refer atât la expresii de stil care apar în opere literare cât și la expresii de stil care sunt folosite în vorbirea de zi cu zi. Deci când vorbesc și sau scriu (literatură) trebuie a folosi sau mai bine zis trebuie a mă corecta astfel încât folosesc numai sensul propriu al cuvintelor.

Despre expresiile de stil

Dacă o expresie de stil formează cititorului o reacție emoțională plăcută aceasta este o reacție emoțională greșită și nenaturală. Reacția normală a cititorului la expresiile de stil este că sunt neplăcute pentru că sunt ilogice. Cititorul trebuie a se feri de a face presupuneri despre ce a vrut autorul a spune cu adevărat cu expresiile lui de stil.

Despre meseria unui poet

Consider că un poet ar trebui a își identifica și exprima în cuvinte sentimentele și apoi trebuie a le cerceta și a le investiga pentru a afla dacă sunt corecte sau nu și dacă hotărăște că sunt corecte și trebuie a scrie despre ele atunci este corect a scrie despre ele în mod logic și rațional și nu prin poezii care au rimă și sună bine însă restricționează exprimarea mesajului și distruge regulile gramaticale și vocabularul limbii direct sau indirect, prin expresii (locuțiuni) de stil ca epitete, metafore, etc. și/sau rime forțate realizate prin abaterea de la regulile gramaticale.

5 De ce oamenii de cultură trebuie a își apăra limba?

Despre vocabularul limbii

Un popor ar trebui a își apăra vocabularul. Acesta ar trebui făcut și pentru a respecta următoarea regulă: un cuvânt ar trebui a avea un sens și un sens ar trebui a avea un cuvânt. Pentru a fi respectată ușor această regulă și pentru ca acel popor a

colabora cu alte popoare trebuie ca cetățenii poporului a ști limba națională și (cel puțin) o limbă internațională. O altă soluție, care nu îmi place, este amestecarea limbilor. Dacă este luat un cuvânt dintr-o altă limbă, este formată situația un sens are mai multe cuvinte. Dacă prin extensie sau printr-un sens figurativ este adăugat unui cuvânt încă un sens, atunci este formată situația un cuvânt are mai multe sensuri. Prin combinarea limbilor există posibilitatea ca în viitor a exista o singură limbă vorbită pe planetă însă până atunci, generație după generație, poporul respectiv își distruge cultura. Acest scenariu este un sacrificiu care trebuie evitat.

6 Referință în cartea Facerea

Facerea 11:7-9

„7 Haidem să ne pogorîm și să amestecăm pe loc graiul lor, astfel ca să nu se mai înțeleagă în limbă unii cu alții!»

8 Și i-a împrăștiat Dumnezeu pe ei de acolo pe toată fața pământului și ei au conținut cu ziditul cetății.

9 De aceea i s'a pus numele Babel, de vreme ce acolo amestecat-a Dumnezeu graiul a tot pământul și de acolo i-a risipit Dumnezeu pe fața pământului întreg.”

În versetele de mai sus este explicat cum Dumnezeu a făcut ca oamenii a nu-și mai respecta limba și aceasta a dus la împrăștierea lor. Nerespectarea gramaticii și vocabularului limbii este greșită și duce la instabilitate care, chiar dacă, nu are efecte imediate, după zeci și sute de ani de nerespectarea gramaticii și vocabularului limbii este formată o nouă versiune a acelei limbii și cultura scrisă în vechea versiune a limbii devine din ce în ce mai puțin accesibilă oamenilor de rând.

7 Alte efecte benefice ale apărării limbii

1 Cu cât o limbă durează mai mult cu atât poporul respectiv are mai multe șanse de a-și forma o colecție de cărți naționale valoroase.

2 Cu cât limba durează mai mult cu atât poți vorbi mai mult cu generațiile care vin după tine și, pentru cei care cred că este posibil a vorbi cu morții, cu mai multe generații care au fost înaintea ta.

3 Apărându-ți limba îți aperi propria ființă pentru că gândirea și conștiința se formează folosindu-se foarte mult de cuvinte.

Despre multiculturalism și sfaturi despre cum pot fi identificate învățături periculoase

1 Trăirea în pace cu alte religii este posibilă și recomandată.

2 Schimbul cultural care are loc este inevitabil.

3 Însă pentru ca acest schimb a fi corect făcut sunt necesare a fi știute metode de a identifica învățături greșite și modalități greșite de predare de învățături.

4 Următoarele sunt caracteristici ale învățăturilor periculoase și modalități greșite de predare de învățături:

5 învățături secrete;

6 învățături metaforice și/sau neclare;

7 învățături care cer sacrificiul de sine;

8 lipsa intimității mintale, fizice, etc. câteodată explicată prin uniune totală (noțiunea de comuniune spirituală este greșită pentru că omul este un individ. Omul este o entitate de sine stătătoare în relația cu alți oameni. Punerea resurselor planetei în comun este posibilă pentru că un om nu poate lua planeta cu el și a se duce în altă parte. Însă un om se poate duce dintr-un oraș în altul și are posibilitatea și dreptul de a învăța cunoștințe noi, de a-și schimba comportamentul și de a evolua, independent, dacă asta dorește, de alți oameni.).

9 limitarea dreptului de educație la religia respectivă;

De exemplu, eu dacă aș fi o sursă de autoritate religioasă, nu vreau a avea monopol (de autoritate religioasă) pentru că sunt imperfect și fac unele greșeli și sunt învățături care nu le știu.

Eu nu știu tot ce are nevoie o persoană pentru a supraviețui (în războiul dintre bine și rău). De aceea, recomand eventualilor enoriași a citi cărți scrise și de alte persoane, nu numai cărți (sau articole) scrise de mine.

10 concluzia învățăturilor este că omul trebuie a muri pentru că... (lumea este rea, în cer este bine, întinerirea și refacerea sănătății este imposibilă, etc.) ;

11 obligativitatea de a participa la diferite ritualuri;

12 obligativitatea de a crede tot ce ești învățat;

13 relații nepotrivite cu învățătorii (preoții) acelei religii - relația care o are novicele cu învățătorul spiritual este una indirectă care este realizată prin intermediul învățăturilor (predate de învățătorul spiritual). Nici învățăturile nu ar trebuie acceptate datorită învățătorului și nici învățătorul datorită învățăturilor;

14 funcționarea învățăturilor nu ar trebui a fi condiționată de acceptarea sau

neacceptarea novicelui de învățător (această regulă nu poate fi spusă și în cazul tehnicilor spirituale!);

15 transmiterea de învățături spirituale, religioase, filozofice etc. nu ar trebui a fi condiționată de acceptarea acelei religii și/sau venerării unei dietăți (Avertizarea: unii s-ar putea a se opune acestui mod de a gândi însă sunt patru componente ale unei religii: învățăturile, învățătorii, dietatea și comunitatea. În relația cu o religie, novicele s-ar putea a-i place doar învățătorii sau doar dietatea sau doar comunitatea sau o combinație dintre aceste trei elemente. Însă pe parcursul acestei relații este corect ca novicele a avea acces la învățăturile acelei religii pentru a ști cum trebuie a se comporta și a ști dacă este înșelat și dacă da, cum trebuie a se proteja de înșelătoriile și abuzurile altor membrii ai comunității acelei religii. Un alt argument pentru ca învățăturile unei religii a fi publice este că este posibil ca membrii ai altor religii vor vrea a le citi pentru a ști cum a interacționa cu membrii religiei respective);

16 În încheiere voi scrie o mică pildă care am numit-o pilda celor zece cărți:

17 Un tânăr a cumpărat zece cărți: nouă pentru că i-au plăcut și a zecea pentru că alții au insistat a o cumpăra.

18 Însă, după o perioadă, a pus în plan secund cele nouă cărți care le-a cumpărat de plăcere și a citit-o pe a zecea.

19 După ce a citit-o a realizat că aceasta era cea mai importantă și că ar fi trebuit a o fi citit prima.

20 Explicație la această mică poveste:

21 Când mi-a venit în gândire gândeam că este posibil ca individul a evolua spiritual și intelectual și a realiza că ce numea în trecut cunoștințe nefolositoare și le ignora, sunt în realitate cunoștințe foarte importante sau cel puțin foarte importante pentru el.

22 Însă această mică poveste mai învață și că înțelepții care scriu cărți ar trebui a avea răbdare până când cititorii le citesc și le înțeleg, și că cititorii ar trebui a fi puțin curioși, ar trebui a se întreba cât este de important ceea ce citesc, ar trebui a întreba alți oameni ce cărți consideră cu adevărat importante, ar trebui a vizita biblioteci și librării cu speranța că vor găsi o carte importantă sau măcar o carte potrivită cu nivelul lor de educație și/sau evoluție spirituală.

Despre economie și educație multi-disciplinară

1 Această mică scriere despre economie începe cu întrebarea: „Este individul apt

pentru a munci? Este sănătos fizic, emoțional, mintal? Are bune intenții?”. Dacă nu, atunci Biblia și/sau alte cărți de religie și spiritualitate îl pot ajuta.

2 Analizată din perspectivă economică, societatea poate fi explicată simplu astfel: ne specializăm în diferite meserii pentru a colabora unii cu alții pentru a ne ușura viața.

3 Este important a reafirma că scopul, analizat din perspectivă economică, pentru care trăim în societate este de a colabora, nu de a ne însclava. Suntem egali și putem împărtăși învățăturile care le avem.

4 O societate în care oamenii nu sunt egali și unii indivizi sunt considerați inferiori, motiv pentru care au acces la o educație limitată, este o societate în care oamenii nu colaborează în adevăratul sens al cuvântului și unii indivizi sunt însclavați și ținuți în ignoranță.

5 Asemenea și individul trebuie a fi dispus a munci pentru libertatea sa și a se educa. Atitudinea corectă despre educație este că individul trebuie a fi dispus a învăța din toate domeniile de activitate umană care sunt relevante vieții sale. Individul este capabil de a se educa în orice domeniu de activitate umană și trebuie a avea o atitudine de includere (cu sensul de cuprindere, înglobare) și nu excludere. Dacă învătă o religie, o știință, un domeniu de activitate nou etc. nu trebuie a exclude restul învățăturilor sale și a spune:

– Ce învătă acum este singurul adevăr! ci trebuie a se întreba ce este adevărat din ce învătă și cum se potrivește cu alte învățături care deja consideră că sunt adevărate. Teoretic învățăturile adevărate se potrivesc între ele cum se potrivesc piesele unui puzzle.

6 Educația multi-disciplinară permite individului de a știi mai multe meserii. Acesta este modul corect de a obține independență economică.

7 Modul corect de a obține independență financiară este prin obținerea prealabilă a independenței economice, nu prin prețuri mari (pentru produsele și/sau serviciile sale) și/sau alte mijloace de îmbogățire imorale.

8 Asemenea, educația multi-disciplinară oferă indivizilor calea de a deveni lideri ai societății și de a obține moral funcții de conducere.

Argumente pentru care societatea ar trebui a fi matriarhală (adică femeile ar trebui a avea poziția dominantă în societate)

1 Poziție dominantă nu înseamnă că femeile au dreptul de a abuza bărbații, de a îi face sclavi sau de a îi considera inferiori. Înseamnă că femeile ar trebui a se ocupa

cu apărarea și conducerea societății iar bărbații cu munca în diversele domenii ale economiei care fac posibile apărarea și conducerea societății de către femei. Bărbații nu sunt inferiori, ci doar au rol secund în (acest tip de) societate.

2 Potențialul unei femeie este egal cu cel al unui bărbat. Singurul motiv pentru care femeia ar trebui a avea poziția dominantă în societate este că rămâne însărcinată și trebuie a naște copilul. De aceea bărbatul trebuie a avea o înălțime mai mică decât înălțimea femeii.

3 Femeile nu numai că trebuie a fi mai înalte decât bărbații ci trebuie a fi la conducerea armatei și a societății la modul general pentru a își apăra și folosi corect superioritatea înălțimii fizice.

4 Pare că regula conform căreia femeia ar trebui a fi mai înaltă decât bărbatul poate fi observată la dezvoltarea copiilor:

„Zi de zi cu copilul - Elemente practice de psihologie a copilului”, Editura Minerva, București, 1989, Carmen Anghelescu, pag. 66:

„[Contextul este un capitol despre copii la vârsta de 5 ani] Fetițele sunt mai robuste sub aspect fizic și psihic decât băieții...”

5 Dacă femeile ar fi superioare fizic bărbaților și ar fi la conducerea armatei și a societății la modul general, ar fi greu pentru un bărbat a viola o femeie și/sau a o forța a rămâne însărcinată. Astfel femeile ar avea puterea a decide când și cu cine rămân însărcinate.

6 Rolul unui bărbat nu ar trebui a fi acela de a oferi protecție femeii și/sau copilului ci este de furnizor, cel care obține și dă femeii cele trebuincioase pentru crearea de copii și creșterea acestora.

7 Această învățătură este probabil a deranja bărbații care sunt obișnuiți a fi la conducerea societății sau a ambiționa prea mult unele femei care vor a obține conducerea societății. Pentru aceste situații menționez că complexe de superioritate sau inferioritate pot fi vindecate prin învățarea lecției colaborării. Indiferent care este motivul pentru care cineva se simte superior sau inferior (bani, învățături, putere fizic etc.) important este ca noi, oamenii, a colabora cu scopul îmbunătățirii vieții tuturor (în toate domeniile relevante existenței în societatea respectivă).

8 Legat de versetul 1 Corinteni 14:34 în care li se cere femeilor să rămână tăcute în biserică vreau să precizez că o femeie ar trebui să aibă aceleași drepturi, oportunități și îndatoriri (obligații morale) într-o biserică ca și un bărbat. Dacă o femeie ar vrea a deveni preoteasă nu ar trebui oprită doar pe motiv că este femeie.